

Ein-Stein

25. szám

Török István

IMPRESSZUM

Szerkesztőség

Írták és gépelték:

Mayer Eszter

Kiss Balázs

Dömötör Kármén

Gombos Renáta

Grósz Dominika

Gadányi Mariann

Mikoly Mercédesz

Néth Ildikó

Pallós Vanda

Nedves Noémi

Frischorn Mariann

Horváth Máté

Horváth Emma

Horváth Patrik

Kálmán Kata

Cseharovszky Márk

Tarcsal Nimród

Jakab Zsófia

Szabó Péter

Szőnyi Réka

Rajzolták:

Dömötör Kármén

Hetes László

Jakab Zsófia

Kákonyi Angelika

Szitha Zsófia

Teszler Zsóka

Beidek Anita

Domonkos Bence

Hegyvi Vivien

Teszler Tamás

Kálmán Kata

Tanár segítők:

Koordinátor: Bankó Róbert

Informatika: Baksa László

Rajzok: Veszpréminé Sánta Mária

Német cikkek: Fork Rózsa, dr. Humné Sz. Katalin, Kiss

Katalin, Ingo Göbel

FALFIRKÁK

„A tudás bűn, de én ártatlan vagyok”

„Problémák kezdete nem esik egybe a felnőttkor kezdetével!”

„Nem tudom, mit akarok, de tudom, hogy érzem el!”

„Segítség! Segítség! Megfullad a halam a vízben! Áh, hülyeség! Már régen megfulladt!”

„Teljesen egyetértünk: te szeretsz engem, és én is szeretem magamat!”

Bevezető

Sziasztok!

Ismét itt vagyunk egy év után...

Csak úgy repül az idő, nem igaz? Fél évvel ezelőtt még a nyári szünetet élvezhettük, a napon sütkezve, az iskola gondjaitól mentesen. Most pedig már itt is van a félév és persze vele együtt a gondok is. Mindenki parázik az elvárások, a félévi bizi következményei, vagy éppen a nyelvvizsga miatt. Ha a sok teendő közben mégis egy kis pihizésre vágnál - és hát valljuk be, ki ne vágyna rá - akkor megtaláltad a legmegfelelőbb kikapcsolódási lehetőséget.

Az Ein-stein 25. jubileumi száma idén is sok érdekességet tartogat számodra élmény-beszámolókkal, tanár- és sztárinterjúkkal, rajzokkal, képekkel, versekkel, érdekesebbnél is érdekesebb cikkekkel.

A kedvenceket külön kiemelnénk, melyek idén is várnak rád: Először is a mindent felülmúló Aranyköpések. Másodszor a Szemfüles, tehát ne aggódj, ha nem emlékeznél rá hány barátod/barátnőd volt az idei félévben, mi emlékeztetünk rá. ☺

Ha belekezdesz az olvasásba, garantáljuk, úgy sem tudod abbahagyni. ☺

Jó szórakozást!

Pallós Vanda

Krönika – Az elmúlt év legfontosabb eseményei

„AUGEN AUF“ – FOTOPROJEKT IM TLG

Im Mai 2008 fand ein Fotoworkshop im Tolnai Lajos Gymnasium in Gyöngk statt. Die Bilder sind so gut gelungen, dass sie nicht nur in Gyöngk, sondern auch in Pécs, in Budapest, und in Szekszárd ausgestellt werden konnten.

Hier könnt Ihr die Eröffnungsrede von Angela Hühnerfuß lesen:

Liebe Schüler, liebe Lehrer, liebe Eltern, sehr geehrte Gäste, „das Abenteuer findet direkt vor der Haustür statt, wenn man nur genau hinsieht.“ An der Wand sehen sie die Arbeiten von acht Schülern des Tolnai Lajos Gymnasiums, die sich in Bildern und Texten mit ihrer unmittelbaren Umgebung, dem Tolnauer Hügelland, auseinandersetzen. Über 4000 Bilder sind während des einwöchigen Fotoworkshops entstanden, davon kann hier nur eine Auswahl gezeigt werden.

Der Fotoworkshop „Augen auf! Fotojournalistische Entdeckungsreise durch das Tolnauer Hügelland“ ist in Zusammenarbeit des Tolnai Lajos Gymnasiums mit dem Institut für Auslandsbeziehungen e.V. entstanden. Der Gedanke dabei war, dass die Schüler mit den Grundlagen des Fotografierens mit einer digitalen Spiegelreflexkamera vertraut gemacht werden sollen, und die neu erworbenen Kenntnisse sofort praktisch anwenden können.

Der Berliner Fotograf Jan Kristian Krauspe führte die Schüler in Begriffe wie Verschlusszeit und Blendenöffnung ein, zeigte ihnen, wie man Objekte in Bewegung fotografiert, wie Porträits ausgeleuchtet werden, wie bei schlechten Lichtverhältnissen mit einem Stativ dennoch scharfe Aufnahmen gelingen. Jeder technische Kniff konnte von den Schülern gleich praktisch ausprobiert werden. Der Fotograf hat den Schülern gezeigt, wie ein gutes Bild zuerst im Kopf entsteht. Er hat ihnen

Anregungen gegeben, neue und frische Perspektiven finden und interessante Bildausschnitte zu wählen. „Geh noch näher ran!“ ist vielleicht Jans häufigster Ausspruch in dieser Woche gewesen.

Mit den (offenen) Augen eines Fotografen waren die Schüler mit Jan Kristian Krauspe und mir in Gyöng, Varsád und Sagetal unterwegs. Diese Dörfer erzählen von der Geschichte und der Kultur der Ungarndeutschen, mit ihren Bauernhäusern, Heimatmuseen, Friedhöfen und vor allem mit ihren Menschen. Die Strecke von insgesamt vielleicht 20 km haben die Schüler unter teilweise bedenklichem Keuchen mit dem Fahrrad zurückgelegt (bis auf Péter, der sich in der Evaluation für das nächste Projekt als einziger „Mehr Fahrrad fahren“ gewünscht hat). Entstanden sind Landschaftsaufnahmen, Detailaufnahmen, Porträits, Interviews und Berichte, die die Dörfer um Gyöng herum aus der Sicht der Schüler darstellen.

Die Teilnehmer des Fotoworkshops waren: Péter Balczer, István Berényi, Kármén Dömötör, Mariann Frischkorn, Mariann Gadányi, Mercédesz Mikoly, Ildikó Néth und Vanda Pallós. Sie haben als Gruppe außergewöhnlich gut zusammengearbeitet und in der Woche des Workshops ein richtiges Team gebildet. Ich sage an dieser Stelle auch in Jans Namen, dass es besonders viel Spaß gemacht hat, in dieser Woche mit euch zusammenzuarbeiten. Das Gleiche gilt übrigens auch für das Tolnai Lajos Gymnasium, namentlich möchte ich hier insbesondere Frau Dr. Hum erwähnen. Es ist immer wieder schön, nach Gyöng zu kommen, wo niemals nervös auf die Uhr geschaut wird, wenn es darum geht, ein gutes Projekt zu realisieren.

Die Ausstellung „Augen auf!“ wurde durch die Botschaft der Bundesrepublik Deutschland in Budapest ermöglicht. Um das Tolnauer Hügelland auch überregional zu präsentieren, wandert diese Ausstellung, und zwar: Im September ins Lenau-Haus in Pécs, im Oktober ins Babits Művelődési Ház nach Szekszárd und im November ins Haus der Ungarndeutschen nach Budapest. Bei allen Projektpartnern bedanke ich mich an dieser Stelle recht herzlich.

Ich wünsche Ihnen viel Freude mit der Ausstellung „Augen auf!“, die ich hiermit eröffne.“

FOTÓPROJEKT A GYÖNKI GIMNÁZIUMBAN

2008 májusában rendezték meg a gyönki Tolnai Lajos Gimnáziumban azt a fotoworkshop-ot, mely keretében olyan jó alkotások születtek, hogy Gyönkön kívül még Pécsen, Budapesten és Szekszárdon is kiállítást lehetett szervezni.

Itt olvasható az Angela Hühnerfuß által írt megnyitóbeszéd:

„Kedves diákok, kedves tanárok, kedves szülők, tisztelt vendégek!

Mindennapi életünk csodái ott lapulnak valahol a közvetlen közelünkben, csupán nyitott szemmel kell járjunk, hogy ne szalasszuk el őket.“

A Tolnai Lajos Gimnázium nyolc diákjának munkáit láthatják a falakon, melyeket az alkotók közvetlen környezete, a Tolnai Dombvidék ihletett. Több mint 4000 kép született a fotoworkshop egy hete alatt, ezekből készített válogatást mutat be a kiállítás.

A „Nyisd ki a szemed! Fotóriporteri felfedezőút a Tolnai Dombvidéken” című fotoworkshop a gyönki Tolnai Lajos Gimnázium és a stuttgarti Külügyi Kapcsolatok Intézetének együttműködésével jött létre. A projekt alapjául az az ötlet szolgált, hogy a diákok megismerkedjenek a tükröreflexes digitális kamerával való fényképezéssel, s az újonnan megszerzett ismereteket rögtön alkalmazhassák a gyakorlatban.

A berlini fotóművész, Jan Kristian Krauspe olyan fogalmak világába vezette be a diákokat mint az expozíciós idő és a fényerő, megtanította hogyan kell mozgó tárgyakat fotózni, milyen megvilágítással lehet portrét készíteni. A tanult technikai fogásokat a diákok rögtön kipróbálhatták a gyakorlatban is. Azonban a technikai tudásnál a résztvevők sokkal fontosabb dolgot is megtanultak: azt, hogy mindig új perspektívát, új ötleteket keressenek, vegyék észre a különlegeset, és mindig emlékezzenek rá, hogy a jó kép mindenekelőtt a művész fejében születik meg.

A diákok immár egy fotós (nyitott) szemével járták be Gyönk, Varsád és Szakadát községeket Jan Kristian Krauspe és jómagam társaságában. A falvak parasztházai, tájházai, a temetők és elsősorban a lakosok mind-mind érdekes történeteket őriztek a magyarországi németekről, melyeket örömmel osztottak meg velünk.

A majd 20 km-es út során tájképek, portrék, pillanatképek, interjúk és beszámolók születtek, melyeken keresztül a Gyöngyös környéki falvak világát a diákok szemével ismerhetjük meg.

A fotoworkshopon részt vettek: Balczer Péter, Berényi István, Dömötör Kármén, Frischkorn Mariann, Gadányi Mariann, Mikoly Mercédesz, Néth Ildikó és Pallós Vanda. Igazi kis csapatát kovácsolta őket a workshop, maga Jan is beszámolt róla, hogy remekül tudtak együtt dolgozni és ő is nagyon élvezte a munkát. A Tolnai Lajos Gimnázium segítségével és rugalmas hozzáállása is nagy mértékben hozzájárult a projekt sikeréhez.

A budapesti „Nyisd ki a szemed!” kiállítást a Német Nagykövetség tette lehetővé. Vándorkiállítás lévén, a művek több városban is megtekinthetők lesznek a későbbiekben, hogy a régió túl is megismerkedhessen a közönség a Tolnai Dombvidékkel. Szeptemberben a pécsi Lenau-Házban, októberben a szekszárdi Babits Művelődési Házban, majd novemberben Budapesten a Magyarországi Németek Házában tekinthető meg a kiállítás. Ehelyütt szeretnék köszönetet mondani partnereinknek az együttműködésért!

A „Nyisd ki a szemed!” című kiállítást ezennel megnyitom, kellemes szórakozást kívánok Önöknek!

Darmstadt - Gyönk 20 éve

A gyöнки Tolnai Lajos Német Nemzetiségi és Kéttannyelvű Gimnázium 11.A osztályos tanulói – vagyis mi – már izgatottan vártuk a Darmstadtból érkező német cserediákokat. Szeptember 8-án hétfőn megérkeztek a várva várt vendégek Klaus Roßberg tanár úr vezetésével a Georg- Büchner Gimnáziumból. Így lehetőségünk nyílt a német nyelvet gyakorolni, aminek nagyon örültünk. Az osztályból néhány tanuló felment értük busszal a budapesti Ferihegyi-repülőtérre, majd egy kicsit körülnéztek a fővárosban.

A német gyerekek és kísérőtanáraink délután fél 5-kor érkeztek meg Gyönkre és mi vacsorával fogadtuk őket. Másnap Regölybe mentünk, ahol lovasbemutatót tekinthettünk meg, majd egy házaspár végigvezetett minket a jurtákban. Megtudtuk azt is, hogy a férfi 10, felesége pedig 5 éve él itt kint a pusztában. Sokat meséltek nekünk az ottani életről, és megmutatták a régi magyar használati eszközöket, fegyvereket. Lehetőségünk nyílt kézműves foglalkozáson részt venni, illetve íjjal lőni is.

A menzán elfogyasztott ebéd után, a gimnázium kultúrtermében ünnepélyes keretek között megemlékeztünk iskolánk és Georg-Büchner Gimnázium között fennálló 20 éves testvérkapcsolatról. Az iskolában tanuló diákok műsorral készültek. Az ünnepség végén a cserekapcsolatban résztvevők megettük a tortát. Szerdán egy kis kellemetlenség miatt –lerobbant a busz-később érkeztünk meg Pécsre. A pécsi kiránduláson a város legfontosabb nevezetességeit tekintettük meg. Majd egy kis szabadidőt kaptunk, ezalatt vásárolgattunk, sétáltunk. Délután elvittük német vendégeinket a Mecsextrém Parkba. Itt mindenkinek lehetősége nyílt különböző játékokat – pl: gokard, quad, mászófal-kipróbálni. Nekem legjobban az alpesi kötélpálya tetszett.

A csütörtöki napunk tanítási órákkal kezdődött, aminek a tanulók többsége nem örült. Kedves vendégeinknek az igazgatónő, dr. Humné Szentesi Katalin mesélt a gimnáziumunkról, szokásokról, hagyományokról, s bemutatta gimink Einstein nevű diákújságát is. A német csapat részt vett egy történelem órán. Aztán rövid nyelvleckét kaptak magyarból, itt megpróbálták elismételni az alapvető magyar szavakat, majd megmozgatták izmaikat is. Ezután

Óbánya felé vettük az irányt, ahol túráztunk, kb. 8-10 km-t tettünk meg.

Pénteken és hétfőn családi programok várták a német tanulókat. A német gyerekek közül legtöbben a „magyar tengerre” voltak kíváncsiak. Többen az osztályból teljesítették is ezt a kívánságukat. Mi is elvittük az általunk befogadott cserendőget a Balatonra. Siófokról hajóval átmentünk Tihanyba, ahol az apátságot is megnéztük. A német diáklány, aki hozzám jött, túlzás nélkül állíthatom, hogy nagyon jól érezte magát. Tetszett neki a szép magyar táj és szerinte „minden szuper volt”. A búcsúestet egyik gyönki osztálytársamék pincéjében rendeztük meg. A búcsúvacsorán finom, ízletes pörköltet tálaltak fel. A cserediákok szívesen maradtak volna még egy hétig. Ez alatt a rövidke idő alatt megismerhették kis országunk kultúráját, szokásait. Az általam megkérdezett német diákoknak a kultúrprogram és a Mecsextrém Park tetszett a legjobban. Hétfőn felkísértük őket a reptérre. Előreláthatólag májusban teszünk viszontlátogatást Darmstadtba.

Mayer Eszter

Arattak a mieink

Horváth Emma és Badics Bettina az elmúlt év novemberének egyik fagyos reggelén buszon zötyögve, de teljes felkészültséggel érkeztek meg felkészítőjükkel, Tóth Ferenc tanár úrral Bonyhádra, hogy megmutassák tehetségüket ország-világ (de inkább csak a megye) színe előtt. Hisz ezen a napon rendezték meg Vörösmarty Mihály emlékére az immáron hagyománnyá vált versmondó versenyt. Nem csak a költő nagyságára, hanem a Perczel családon keresztül, a városhoz való szoros kapcsolatára is emlékeztek. A Perczel Kollégiumban 12 versenyző versengett az első helyezéért. Diáktársaim: Horváth Emma és Badics Bettina is szép versekkel készültek a megmérettetésre: Vörösmarty: Petike, Az elmenőhöz, Reményik: Másvilági vándor a kezemen, valamint Tóth Árpád: Láng c. versével álltak színpadra. A szinte egész napot átívelő versengésnek számunkra igen szép eredménye lett, hisz Emma elhozta az első helyezést, s ezzel ismét bizonyította a dráma tagozatos kilencedikes, hogy nem lehet nem számításba venni tehetségét. De Betti sem adja fel, és jövőre is indulnak ezen és még sok más megmérettetésen is. Ezúton is gratulálok nektek és még sok sikert kívánok a továbbiakra!

Kiss Balázs

Aranyköpések

Tanár: Ostora van, nem farka. (Biológia)

Tanár: Az ostoros álomkór az milyen?

Bálint: Elalszol és álmodban ostoroznak. (Biológia)

Vanda: Nem tudok írni, fáj a torkom.

Tanár: Mondjatok egy polihisztor embert!

Attila: A házvezetőnő: mos, főz, takarít.

Alexa: Tudja, hogy miért Napkirály a Napkirály?

Erik: Biztos napocska volt a jele az óvodában.

Irodalom dolgozatból:

Pázmány Péter belépett az esztergomi érsekbe.

Gadányi Mariann gyűjtése

Tell Vilmos nyomdokain

Interjú Strohmayr Péter íjászkedzővel

Egy napos tavaszi délután, a kollégium udvarán furcsa mozgást végző diákokat láttunk. Kíváncsian figyeltük őket, hátha rájövünk, mit csinálhatnak. Találgattunk is, de hamar beleuntunk, és odamentünk pár kérdést feltenni. Megtudtuk, hogy iskolánk egy újabb lehetőséget kínál a diákoknak: az íjászatot. Strohmayr Péter, íjászkedző, a szekszárdi Alisca Nyilai íjász társulat egyik tagja készséggel válaszolt kérdéseinkre.

Sokan érdeklődnek a foglalkozás iránt?

Igen. Napjainkban az íjászat már egyre divatosabb. Most kezd elismert sportág lenni, bár az is igaz, hogy sokan lemorzsolódnak, mert hiányzik a kitartás, rögtön lőni szeretnének.

Az edzést figyelve, láttam a bemelegítést, ez mire jó?

Ez első sorban a karok és a lábak bemelegítésére, valamint szellemileg is teljesen felkészíti a gyerekeket az edzésre.

Milyen könnyen tanulható meg ez a sport egy amatőr ember számára?

Úgy gondolom, viszonylag könnyen. Az emberek kilencven százaléka meg tudja tanulni, főleg ezzel a módszerrel, amit én is alkalmazok, csak sok türelem kell hozzá.

Mi a különbség ez a többi sporttól? Kinek ajánlja?

Míg sok más sportágakban a testi, a szellemi vagy éppenséggel a lelki állapot valamelyikétől függ a teljesítmény, ebben a sportban mind a három tényező szerepet játszik. Éppen ezért hívják az egyik legösszetettebb sportnak. Az íj, a nyíl használatához valamint a célpont eltalálásához igen nagy koncentráció szükséges. Emellett javítja az állóképességet is, ezért igazán ajánlott a tanulási problémákkal küzdő gyermekek számára is.

Más területen mutattak valamilyen fejlődést a fiúk?

Kimutatható, hogy a foglalkozás segít a két agyfélteke összehangolásában, ezáltal a tanulási teljesítmény javulásában, elsősorban a diszlexiás, diszgráfiás tanulónál. A csoportban levő gyerekek többségének szebb lett az írás képe és javítottak a félévi átlagukon is.

Érez bármiféle különbséget az itteni srácok és a többi csoportjában lévő diákjai között?

Igen, ez a csoport érdekes módon jobban halad a többinél. Az Alisca Nyilai tavaszi versenyen is megmérettetem őket hasonló korú társaikkal.

Milyen anyagból/ anyagokból készítik az íjat?

Régen - a hunok idejében - háromrétegű íjakat használtak, ennek összetevői szaru, ín és fa voltak, a végén pedig merev szarv. Persze mi már ennél sokkal modernebb, pontosabb íjakat használunk. Általában üvegszálból, valamint műgyantából áll, de a legjobbakat szénszálból és műgyantából készítik.

Milyen az a csigás íj?

A legmodernebb és egyben legbonyolultabb íj. Ez az eszköz többszörösen húrozott, amin a csigák - ha meghúzzuk -

aszimmetrikusak lesznek. Irányzékkal, vagyis „célzó berendezéssel” felszerelhető. Ezzel a távoli célpontokat élesebben lehet látni. Olyan hatást ér el, mint egy mesterlövész-puska.

Miért kezdett el íjászkodni? Hogyan lett oktató?

A fiam kezdte el űzni ezt a sportot, és én is vele gyakoroltam. Később szüksége lett egy oktatóra, akitől még többet tanulhat erről a sportágról, és az eszközök használatáról. Ezért beiratkoztam egy sportoktatási tanfolyamra, ahol elismert okleveles tanár, majd a fiam edzője lettem. Tanításaim során kifejlesztettem egy új oktatási módot, hogy fokozatosan képezem a haladókat. Mindez lépcsőzetes szerkezetű, és ez azért fontos, mert így könnyebben válhatnak profivá. Később alkalmaztam kezdőknél is, náluk látszott igazán, hogy milyen hatásos. Sokkal gyorsabban beletanulnak, mint az eddigi újoncaim. Ez a merőben új oktatási módszer oly hasznosnak bizonyult, hogy az Alisca Nyilai társulat is elkezdte alkalmazni ezt a tanítási formát. Ezáltal némely tanítvány oly képzetté vált, hogy 7 százalékkal javított a hivatalos országos csúcson. Ez számomra is elismerés.

Volt híres tanítványa? Ki az?

Volt. Szalai Dániel, aki világbajnok lett ebben a sportágban.

Dömötör Kármén és Kíss Balázs

Dr. Humné Szentesi Katalin igazgatónőől érdeklődtünk, hogyan lett iskolánkban íjász szakkör.

Strohmayer Péter íjászedző kereste meg a gimnáziumot, hogy jó tapasztalatai vannak a tanulók koncentrációs képességének fejlesztésében – mondta az igazgatónő. Korábban már hallott a gimnáziumról, arról, hogy szívesen kapcsolódunk be pedagógiai fejlesztésekbe, ezért ha egyetértek vele, akkor felkér egy ilyen irányú közös kísérletre. Balogh Renáta tanárnő a kijelölt felelőse ennek a programnak. Ő figyeli az íjászat szakkörbe járó tanulóknak az iskolai teljesítményét. Több diáknak javultak az osztályzatai, mióta íjászkodig.

Egy plébános sipkáját csodálták meg a diákok

A gyönki Tolnai Lajos Német Nemzetiségi és Kéttannyelvű Gimnáziumból három osztály látogatást tett Simontornyán, a Helytörténeti Múzeumban, a várban, majd Nagydorogon a Kalap és Sipka Múzeumban. A gimnázium pályázaton nyert pénzből tudta finanszírozni a diákok kirándulását.

A Tolnai Lajos Gimnázium 7.a, 9.b és 10.a osztályos tanulói vettek részt a kiránduláson. Június 11-én reggel 8 órakor indultunk Gyönkről Simontornyára. Érkezésünket a simontornyai gimnázium vezetője várta, aki végigkálauzolt minket a Helytörténeti Múzeumban. A hölgy különböző termeket mutatott meg nekünk, ahol a következő témákban tekinthettünk meg kiállítást: Ami a Simontornyai börgyárból megmaradt, Fried emlékkiállítás, 1848/49 emlékezete, a magyar iskola története élet a két világháború között, stb. Nekem legjobban a magyar iskola története című kiállítás tetszett. Megtudtuk azt is, hogy a diákok felekezetük szerint foglaltak helyet a padokban. Mi tanulók is kipróbáltuk a különböző padokat, régi bizonyítványokat lapozgattunk, érdekes tolltartót tarthattunk kezünkben. Régi iskolatáskát nézegettünk, amibe csak egy kis tábla fért be, ennek az egyik fele vonalas, a másik része kockás volt. Kicsit irigykedhetünk elődeinkre, hogy nem kellett olyan nehéz iskolatáskát cipelniük, nem úgy, mint nekünk manapság. Ebben a múzeumban minden tárgyat meg szabadott érinteni, fogni, forgatni saját kézben nézegetni. Mindenki nagyon örült ennek. Ez nagyon kevés múzeumban lehetséges. Sajnos.

Ezután elsétáltunk a várhoz. Idegenvezetőnk elmesélte nekünk a vár történetét, körbevezetett minket az épületben. Az is kiderült, hogy a 16. században a Simontornyai vár öregtornyát, az új kaputornyot és a palotaszárnyakat átépítették, amik így reneszánsz homlokzatot kaptak. Ez a vár is, mint a többi Magyarországon lévő,

török uralom alá került. Az épület helyreállítását 48 évvel ezelőtt kezdték el. A mai napig látogatható a vár, ami a főurak rezidenciájaként szolgált. Két teremben festményekből álló kiállítást csodálhattunk meg. Majd egy másik helyiségben a Nemesi ősgalériák Tolna megyében című kiállítás volt látható. Itt reneszánsz keresztalakokon keresztül szűrődik be a fény. A várban a termek többségében az eredeti reneszánsz ajtókereten keresztül, az évszázadokon át megkopott küszöbön áthaladva tudunk bemenni.

Majd Nagydorog felé vettük az irányt és beugrottunk a Kalap és Sipka Múzeumba. Itt több mint 130 kalapot és siphát láttunk a világ több részéről. A múzeum Stockinger Artúr plébános hagyatékából áll. Az atya abból az országból, ahol éppen járt mindig vitt haza magával egy - egy fejfedőt. A nyugdíjas Markó János tanár úr elmesélte nekünk, hogy a falu népének nem volt újdonság a kalapokból álló gyűjtemény, mert a lelkész rendszeresen viselte őket. Kicsit furán néztek rá az emberek, amikor megjelent az utcán pl: egy kínai gyerekkalapban. A múzeum megtekintése után indultunk vissza Gyöngyösre. Eredetileg úgy terveztük, hogy Borjádától Kölesdig túrázunk egyet, de sajnos eleredt az eső, ezért utunkat busszal folytattuk tovább. Élményekben gazdagon értünk haza.

Mayer Eszter

Aranyköpések

Tanár: Budának mi volt a német neve?

Anita: Pest.

Dóri: Bocsánat, de nem értettem semmit!

Tanár: Hát azért, mert még nem mondtam semmit.

Tanár: Téged kérdeztelek?

Norbi: Hát rám nézett.

Tanár: Azért, hogy hallgass el.

Tanár: (Kémia dolgozat közben) Norbi, mit csinálsz?

Norbi: Csak keresem a polimerizációt!

Tanár: Valaki állandóan beszél ebben az osztályban!

Erik: Hát... Maga!

Gadányi Mariann gyűjtése

Diákélet, szerelem

„DIKTATUR-KUCHEN”

Teig: Man nehme drei erhöhte Steuern, mit Verängstigung und 1-2 Thronkämpfe. Das Gemisch sollte man radikal verrühren und in die Staatsform giessen. Dann mit einem Blitzkrieg das Gemisch gut einheizen und es fertig backen. Wenn es fertig ist, mit Bomben bestreuen.

Schaum: Einen inneren Krieg mit der Armee zurückschlagen. Einige Zeugen dazu geben, damit es aufgeht.

Zuletzt, wenn der Hungersnot in den Schaum einbricht, auf den Teig konsolidieren.

„WUKI-TORTE”

Zutaten: 1 Löffel Verordnungen
1 Kilo Leibeigenenbefreiung
1 Kaffeelöffel Blut
1 Löffel Honvedstruppen

Das mischen wir zusammen, 100Jahre lang in den Krieg schieben. Mit Reformen schmücken.

„FREIHEITS-KÄMPFER MENÜ”

Vorspeise : Széchenyis Reforme
Barack (Obama) Kompott

Hauptspeise: Kurutz-Pörkölt mit Dugovics –Nudeln
Fetőfi-Kartoffeln mit Dobó-Wild
Aufgeschnittener Trianon Frieden

Nachspeise : Rákóczi-Strudel mit Quark
Wienerhof-Kaffee

Patrik Horváth und Péter Szabó

G U T E N A P P E T I T !

A 11.a osztály alkotmánya:

Összeállította: *Dömötör Kármén és Gombos Renáta*

 <p>Personen in dem Honigreich</p> <ul style="list-style-type: none"> • Königin: „Mici-Bärchen” (Frau Erzsébet Dömötör) • Obertafel: „Tiger” (Mädchen) • Untertafel: „Schweinchen” (Jungen) • Konstitutionelle Monarchie • Sitz: „Dachboden” (in der Schule) 	<p>Wie führte man die Gesetze ein?</p> <p>Königin→sanktioniert oder weist die Gesetze zurück</p> <p>„Schweinchen” : Sie können einen sogenannten Entwurf für die Tiger schicken.</p> <p>„Tiger”: Sie können entscheiden ob sie die Vorschläge annehmen oder nicht, wenn ja,dann schicken sie sie zur der Königin .</p>
<p>Reforme:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Längere Pause, Ferien • Mehr Schokolade im Buffet • Steuern einführen/persönlich 10Töpfe Honig • Bessere Kontakte mit den anderen Ländern(=Klassen) • Nur in jedem Schaltjahr schreiben wir eine Kontrolle 	<p>Unsere Beziehung!!:</p> <p>„<u>Land vom Abendmärchen</u>”</p> <p>Wir haben einen Nachbarn oder Nachbarland. Wir sagen einfach nur so „Land vom Abendmärchen”☺, und es gibt eine Union zwischen diesem Land und der 11.A. Hier ist der König natürlich : Herr Göbel. Seine Herrschaftsform ist Absolutismus, das heisst: er regiert allein.</p> <p>Der Name von der Hauptstadt heisst „Göbelburg” ☺</p>
<p>Személyiségek a Mézbirodalomban</p> <ul style="list-style-type: none"> • Királynő: „Mici-Macika”(Dömötör Erzsébet tanárnő) • Felsőábra: „Tigrisek” (lányok) • Alsóábra: „Malackák”(fiúk) • Székhelyünk, országgyűlési hely: „A padlás”☺ 	<p>Hogyan születik a törvény?</p> <p>Királynő - ő fogadja el vagy utasítja vissza a törvényeket</p> <p>„Malackák”: Ők küldenek egy úgynevezett javaslatot a tigriseknek.</p> <p>„Tigrisek”: Ők döntenek, hogy az ajánlatot elfogadják vagy nem, ha igen akkor elküldik a királynőnek.</p>
<p>Reformok, változások:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hosszabb órai és nyaralási szünetek! • Több csokoládét a büfébe! • Adót bevezetni/fejenként 10 csupor méz! • Jobb viszony az országok között!(=osztályok) • Minden szökőévben írhatnak a diákok csak dolgozatot!! 	<p>A mi kapcsolatunk!!:</p> <p>„<u>Az estimesék országa</u>”</p> <p>Van egy szomszédunk vagy egy szomszédos országunk. Mi csak egyszerűen úgy mondjuk „Az estimesék országa”, és e országgal uniós szövetségben vagyunk. Itt természetesen a király Göbel úr☺. Az ő uralkodási formája abszolutizmus, ami azt jelenti, hogy egyedül uralkodik.</p> <p>A fővárosának neve: „Göbelvár”☺</p>

Szemfüles

Müller Péter + Csillagos Judit: Egyszer mindennek vége, vagy nem?

Farkas Mariann + Krausz Gergő: Az ész a fontos, meg a haj

Tóth Bence + Zwick Petra: Őrült szerelem

Jankó Nóra + Simon Tibor: Egy kis nosztalgia

Kapusi Kinga + Zulauf Márk: No comment!

Mikoly Ármin + Megyeri Alexandra: No de Árminka: ☺

Kálmán Milán + Gombos Dóra: Ő még csak tizennégy

János Anita+Teimel Ádám: Három a magyar igazság (egy még hátra-van)

János Anita + Lovász Attila: Attila, azt hitted mi?

Néth Martin + Pásztor Klaudia: Aki a kicsit megbecsüli...

Teszler Tamás + Müller Anita: Fiatalság-bolondság

Kovacsinszki István + Huzlinger Klára: Punkok egymás közt

Kanalas Dalma + Varga Dávid: Várd meg, amíg tizennégy lesz!

Kapusi Kinga + Bender Zsolt: Telibe!

Kapusi Kinga+Szabados Tamás: Házinyúlra nem lövünk!

Demény Virág + Halász Adrián: Adrián, ezt jól

kihalásztad!

Madár Izabella + Bender Zsolt: Szállj el, kismadár!

Bakos Balázs + Bognár Mónika: Csak szex és más semmi?

Demény Virág + Hambalkó László: Virág, tudsz élni!

Farkas Mariann + Pap Bence: Az a csodás szalagtűző!

Kovacsinszki Beáta + Závoti János: Ó, Mr. Alkohol!

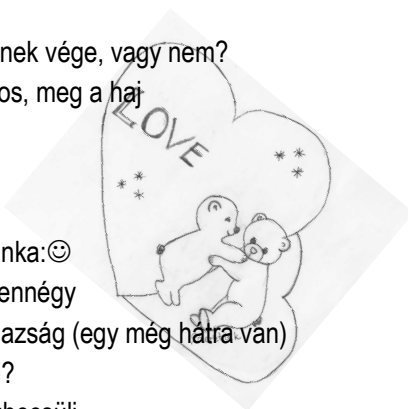
Demény Virág + Zulauf Márk: Csak egy volt a sorból

Nagy Nikolett + Kern Roland: 4 ever love

Bognár Mónika + Makovics Csaba: Hirtelen elpattant egy húr

Buczkó Blanka + Makovics Csaba: Az újakezdés

Nemes Dóra + Baráth Mátyás: Már tavaly is furcsa volt

Kocsis Klaudia + Sipos Márk: Suliban az első

Scháf Ádám + Gombos Renáta: Szuperek vagytok együtt, csak védekezzetek léccii!

Kölesdi Dorina + Ánká: Különös éjszakák

Szil Szulamit + Borbély Zoltán: hmm... vagy Bianka?

Vörös Bianka + Borbély Zoltán: La push, beby

Szil Szulamit + Németh Lóránt: Pest megér

egy estet

Kajtár Renáta + Németh Lóránt: Már majdnem szerelem

Kuvik Kitti + Németh Lóránt: A szíved visszahúz

Mátrai Szilvia + Kiss Attila: Cukik voltak

Badics Bettina + Mikoly Donát: Hello Kitty

Tóth Tamás + Kuvik Kitti: Mission Impossible

Tóth Tamás + Horváth Emma: Nem a méret a lényeg

Kölesdi Dorina + Takáts Ákos: Hát ez nem jött össze

Kölesdi Dorina + Huszka Péter: Mindegy, csak tíz fölött legyen

Varjú Martin + Madár Izabella: A szerelem határtalan

Kiss Alexandra + Bósze Richárd: Szókéek előnyben!

Nemes Dóra + Huszka Péter: Már a szobatársával is Dóra?

Demény Virág + Szilágyi Mihály: Ezt a nevet már mintha olvastuk volna egyszer...

Demény Virág + Tuza Balázs: Na jó, lehet, hogy többször

Baráth Máttyás + Szeder Fanni: Legfontosabb a „hűség”

Ein-Stein Szerkesztőség

Megcsalás tiniszemmel

Az Ókorban a férfiaknál elfogadott volt az, ha feleségükön kívül más nővel is lefekszenek. Ám, ha a nők tették ugyanezt, akkor „fejüket vették”. Ez a gondolkodásmód mostanra már szerencsére megváltozott, bár még mindig vannak olyan kultúrák, ahol egy férfinak akár több felesége is lehet.

Az emberek nagy többsége elítélendő dolognak tartja azt, ha egy pár- kapcsolatban lévő nő vagy férfi félrelép. Persze mindenki máshogy áll hozzá a dolgokhoz. Vannak, akik még azután sem hagyják ott hűtlen párjukat, hogy az már sokadjára csalta őt meg. A

mostani tinik általában könnyen elfelejtik a megcsalást és tovább lépnek, hiszen még fiatalok és nem akarják az időt rágódással tölteni. De azért vannak olyanok is, akik magukat hibáztatják a történetek miatt, és nem tudnak túljutni a dolgon. Megkérdeztem pár iskolatársamat, hogy mit gondolnak a megcsalásról és elsöprő többségben azok nyertek, akik elítélik a dolgot és szakítanának szerelmükkel, ha az más felé kacsingatna. Sokan voltak azért olyanok is, akik egyszeri alkalom után még adnának párjuknak egy utolsó esélyt. A baj csak ezzel az „utolsó esély” szöveggel, hogy ha a bizalom egyszer megszakad két ember közt, akkor azt nehéz visszaragasztani, és így könnyen vezethet a dolog bosszúcsaláshoz, vagy szakításhoz. Erről az egész dologról nekem az a véleményem, hogy ha kapcsolatunk nem felhőtlen, vagy már nem vagyunk szerelmesek párunkba, akkor inkább mondjuk el neki, ő biztos, megértene. De ha még sem, akkor inkább szakítsunk vele, minthogy megcsaljuk, mert így nem csak neki teszünk rosszat, de magunknak is.

Grósz Dominika

Doki

Repülök

Gondolatom, mint a cigi füstje egyre halványabb,
Egy érzés, egy kép mely erősebb az idő múltával,
Jó szó aligha van erre a csodaszép érzésre,
A vágyra, kéjre melyet mondanék, de csak érzem.
Szárnyakat kapva repülök én önfeledten,
Mindig ez van, ha rád gondolok KEDVES,
Pisze kis nózidra, két szép szemedre,
Minden kiejtett hangra melyet, súgtál nekem.

Ami összeköt veled, csupán, hogy ismerlek,
Ez okozza rossz kedvem, mert szeretlek...
Lelkem egyaránt a szívemmel megőrül érted,
De sajnós kék szemeim nem láthatnak téged,
Mert tőled, kilométerek mik távolabbá tesznek,
És mitől a napjaim is komorabbak lesznek.
Kiszáradt szám lázát enyhítse nedves csóкод,
Hagyd ujjaim, hogy testeden végig csússzon,
Enged, hogy álmaim ne a semmiért legyenek.
Kérlek... Nyújtsd felém kezedet.

Emléked átjár, megérint minden pillanatban,
Mindegy, hogy éjszaka vagy reggeli pirkadat van.
Akaratom ellenére csak vonzasz magadhoz.
Mint egy „BÁLVÁNY”! Előtted, fejem le hajtom.
Ordítanám, hogy csak te vagy ki kellesz,
De félek, hogy erre válaszod nem lesz.
A szoba csendjét hallgatva, elmélkedek,
Hogy jövőnk közös legyen, mit is tegyek?

Tanáraink tollából , tanárinterjúk

Eindrücke

Nun sind bereits einige Jahre ins Land gegangen, seit ich zum ersten Mal das Tolnai Lajos Gymnasium betreten habe. Manchmal erfasst mich das Gefühl, dass es doch noch gar nicht so lange her ist. Womit wieder einmal mehr die These erhärtet wird: Mein Gott, wo ist bloß die Zeit geblieben. Man kann aber auch sagen, wer nicht merkt, wie die Zeit vergeht, dem muss es ganz gut gefallen. So ist es auch. Nicht nur ich, auch meine Familie, zumindest der Teil, der mit mir in Ungarn ist, fühlt sich wohl in diesen Breitengraden.

Aber zurück zu mir. Ungarn, ein Land, welches ich schon vor der „Wende“, also vor 1989 nicht nur einmal besuchte, war mir eine neue Herausforderung wert. Diesmal war es das Kennenlernen der Arbeitswelt unter den relativ neuen noch jungen gesellschaftlichen Veränderungen. Also die spannende Frage: Wie sieht eine staatliche Schule unter veränderten Vorzeichen von „Innen“ aus.

Aber bevor ich über die Schule spreche, möchte ich mir erlauben meine Hochachtung über das Erreichte in meiner neuen „Wahlheimat“ auszudrücken. Bei allen noch bestehenden Schwierigkeiten und Mängeln, gerade in aktuellen Zeiten, brauchen sich die Menschen nicht zu verstecken. Es wurde vieles Neue errichtet, damit meine ich nicht nur Autobahnen, Einkaufszentren und touristische Anziehungspunkte, sondern auch moderne Bildungseinrichtungen, wozu nicht zuletzt auch das TLG in Gyöng gehört. Jeder weiß, nach Regen folgt auch wieder Sonnenschein.

Zurück zur Schule! Was also war und ist diese neue Herausforderung? Zuerst einmal ist das TLG eine ganz normale Schule, mit Lehrer und Schülern, mit Klassenzimmern, einem Sekretariat, einer Direktion und was sonst noch alles zu einer Schule gehört.

Aber schnell merkte man, dass doch wesentlich mehr dahinter steckte. So kamen zum Beispiel das neue Abitur, das neue deutsche Sprachdiplom, mit Zivilisationskunde ein neues Unterrichtsfach, die Aufwertung des Geschichtsunterrichts hinzu, die Liste ließe sich noch weiter fortsetzen. So wird plötzlich aus einem Lehrer wieder ein „Schüler“, aus Lehrenden werden Lernende. Das hält jung, man bleibt fit. Das ist positiv, wenn man es auch positiv sieht. Ein Berg von

Arbeit, der von Lehrern und Schülern bewältigt werden muss. Aber genau das macht ja gerade den Schulalltag aus, das sich ständig Entwickelnde, das Neue – sprich die Veränderung.

So kam ich in einer Phase großer Wandlungen, Neuerungen und versuche meinen bescheidenen Anteil zum Erreichen gesetzter Zielstellungen beizutragen. Da gibt es, wie überall, Höhen und Tiefen. Aber eines kann ich mit Sicherheit sagen, mein Kommen habe ich nicht bereut. Ich denke, da gibt es noch so einiges zu tun.

Aber zu einer Schule gehören ja nicht nur das Lernen, die Arbeitsgemeinschaften, dazu gehören auch große schulische Ereignisse mit überschulischem Charakter. Da werden mir besonders zwei Ereignisse für immer im Gedächtnis bleiben. Da ist einmal die mit viel Liebe und Fleiß vorbereitete 200 Jahrfeier des Tolnai Lajos Gymnasiums. Da ist aber auch die gelungene Veranstaltung zum 20 jährigen Bestehen der Zweisprachigkeit an unserer Schule. Obwohl ich eigentlich „Gastlehrer“ bin, ist die Formulierung an „unserer Schule“ auch so gemeint, denn mittlerweile fühlt man sich als dazu gehörend, so ist die Entwicklung „unserer Schule“ wie für alle Kollegen auch meine Angelegenheit.

Ingo Göbel, deutscher Gastlehrer

Ingo Göbel: Egy vendégtanár benyomásai

Eltelt néhány év, mióta először léptem be a Tolnai Lajos gimnázium kapuján. Néha úgy érzem, nem is volt az olyan régen. Azt mondják, aki nem is veszi észre, hogy telik az idő, az nagyon jól kell, hogy érezze magát. Ez így is van. Nem csak én, de a családom is, legalábbis az a része, amelyik itt van velem Magyarországon, jól érzi itt magát.

De térjünk vissza hozzám. Magyarország, az az ország, ahol már a rendszerváltás, tehát 1989 előtt is többször jártam, kihívást jelentett számomra. Itt volt az izgalmas kérdés: Hogyan néz ki egy állami iskola a változások után „belülről”.

De mielőtt az iskoláról beszélnék, tiszteletemet kell kifejeznem választott országomnak mindazért, amit eddig elért. Minden nehézség és fennálló hiányosság ellenére úgy érzem, az embereknek nincs miért szégyenkezniük. Sok új dolog jött létre, és ezalatt nem csak az autópályákat, bevásárlóközpontokat és turistacsalogató helyeket értem, hanem a modern oktatási

intézményeket is, melyekbe bele tartozik a TLG is. Mindenki tudja, hogy az esőt mindig napfény követi.

No de térjünk vissza az iskolához. Hogy mi volt, illetve mi jelenleg is az új kihívás? A TLG először is egy teljesen szokványos iskola, tanárokkal, diákokkal,

osztálytermekkel, titkársággal, igazgatósággal és mindennel, ami egy iskolához tartozik. Hamarosan kiderült azonban, hogy sokkal több van e mögött. Jött például az új érettségi rendszer, a célnyelvi civilizáció is belépett, mint új tantárgy, felértékelődött a történelem-tanítás és még folytathatnám a sort. Így a tanárból ismét diák lesz, a tanítóból tanuló. Ez segít

fiatalnak és fittnak maradni. Ez pozitív dolog, ha úgy nézzük. Egy halom munka, amit tanároknak és diákoknak el kell végezniük. De hát épp ebből áll az iskolai élet, az állandóan változó, új dolgokból, tehát a változásból.

Így kerültem a változások, újítások fázisába, és igyekszem hozzájárulni ahhoz, hogy elérhessük a kitűzött célokat. Mint mindenhol, itt is vannak mélypontok, de azt határozottan állíthatom, hogy nem bántam meg, hogy idejöttem. Viszont úgy gondolom, van még tennivaló.

Egy iskola életéhez azonban nem csak a tanulás és a munkaközösségek tartoznak, hanem a különböző iskolai rendezvények is a maguk „iskolán túli” karaktereivel. Ezek közül két eseményt sosem fogok elfelejteni. Egyik ezek közül a Tolnai Lajos Gimnáziumnak oly sok szeretettel és szorgalommal előkészített 200 éves évfordulója. Hasonló képen emlékezetes lesz számomra az a rendezvény, melyet abból az alkalmából szerveztünk, hogy iskolánkban 20 éves volt a kéttannyelvűség. Bár valójában vendégtanár vagyok, mára már idetartozónak érzem magam, így „iskolánk” fejlődése ugyanúgy az én ügyem is, mint kollégáimé.

Fordította: Beke Mátysné

Amikor Hófehérke ötöst kapott...

Dramapedagógia a németórán

„Amikor isten felismerte, hogy a hetedik napon mennyire unatkozik mindenki, még egyszer összeszedte erejét, hogy kitaláljon valamit, amit hozzátehet a teremtett tökéletességhez. Hirtelen sugallattól vezérelve, saját végtelen határait is meghaladva egy fontos felismerésre jutott: A világ képes arra, hogy utánozza önmagát. És akkor megteremtette a színházat.” - így gondolja ezt a híres angol rendező, Peter Brook.

Tulajdonképpen amióta csak színház létezik, a gyerekek járnak előadásokra, vagy maguk is közreműködnek bizonyos produciók létrehozásában.

Az is lehetséges, hogy iskola és színház egy sajátos szimbiózist alkot egymással; ilyenkor beszélünk dramapedagógiáról. Ezt a tudományt számos helyen alkalmazhatjuk. Ezek közül csak egy, ha dramapedagógia módszerekkel dolgozunk idegennyelv-órán.

Iskolánkban az elmúlt évek során megvalósult néhány ilyen jellegű projekt.

Először volt 2005-ben a *Keserű csokoládé* című produkció, ahol zömében 11.b osztályosok és néhány fiatalabb diák játszott együtt. Még ebben az évben megjelent az egyik tanteremben *Hófehérke* is a hét törpével. A hajdani közreműködők, akkori 8.a osztály idén fog érettségizni. Talán még emlékeznek régi önmagukra. Következő évben a 10.b osztály színre vitte Schiller *Tell Vilmosának* híres jelenetét, ahol az apa fia fejéről lelövi az almát. Nem sokkal később a 38. teremben a 7.a osztály *adventi játékot* mutatott be.

2007-ben ünnepeltük *Szent Erzsébet* születésének évfordulóját. Ebből az alakomból az akkori érettségiző 12.a osztály néhány jelenetet állított színpadra az életéből. Volt még egy nem mindennapi kísérlet is abban az évben:

A 8. a-sok a „*Színház az osztályteremben*” projekt keretében sikeres vizsgát tettek. Valójában ők is egy Hófehérke- változatot adtak elő, ahol nem csak a címszereplő hölgy, hanem néhány törpe és még sokan mások is ötöst kaptak a teljesítményükért.

Ha egy ember játszik, egy másik pedig nézi, az már színház. Ez is **Peter Brook** gondolata. Mi következik ebből? Semmi más, csak az, hogy ha színházat akarunk „csinálni”, nem feltétlenül szükséges hozzá egy nagy színpad. Minden helyiség alkalmas arra, hogy játsszunk benne. Iskolánk sok lehetőséget tud ehhez kínálni: Kedélyes sarkocskák, kedves kis termek vannak benne, ahová színházi produciókat lehet álmodni.

Miért is ne? A hátérben székek, ott ülnek a nézők. Az előtérben pedig játszanak a színészek...azaz természetesen a tanulók. Azt ugyan

nagyon pontosan át kell gondolni, hány vendéget hívunk meg egy-egy előadásra, mert az osztályterem nagysága behatárolt.

De így legalább azt is elérjük, hogy ez olyan találkozó lesz, ahol a néző is kiválasztottnak érezheti magát.

És most jön a legfontosabb! Ezek a projektek német nyelven folytak. Többségük a tanmenetben is szerepelt. Mint ilyenek, EGY NAGYON FONTOS CÉLT SZOLGÁLTAK: SEGÍTETTÉK AZ IDEGENNYELV-TANULÁST.

Ehhez még persze társult néhány egyéb pozitív hatás is: biztos fellépés, beszédfejlesztés, szókincsbővítés, lámpaláz legyőzése, önismeret, csoportmunka, érdeklődés a színház iránt.

Na, igen, nem jelent problémát, ha nem pipálhatunk ki minden pontot. Ha a fentiek közül csak egy is megvalósult, már megéri „drámapedagógiázni” a németórán.

Als Schneewittchen eine Fünf bekam...

Theaterpädagogik im Fremdspracheunterricht

*„Als Gott erkannte, wie schrecklich gelangweilt alle am siebten Schöpfungstage waren, strengte er seine überstrapazierte Erfindungsaufgabe noch einmal an, um etwas zu finden, das der eben erdachten Vollkommenheit hinzugefügt werden könnte. Plötzlich sprengte seine Inspiration ihre eigenen unendlich weiten Grenzen, und erkannte einen weiteren Aspekt der Wirklichkeit: ihre Fähigkeit sich selbst nachzuahmen. So erfand er das Theater.“- meinte der weltberühmte englische Regisseur, **Peter Brook**.*

Seitdem es eigentlich das Theater gibt, ist es üblich, mit Schülern ins Theater zu gehen, oder mit ihnen etwas auf die Bühne zu stellen.

Ein anderer Weg ist, wenn das Theater und die Schule in einer Symbiose leben: in diesem Fall geht es um die Theaterpädagogik. Ihre

Benutzung ist vielseitig: eine von ihnen ist, wenn man theaterpädagogische Methoden in den Fremdspracheunterricht verwendet.

In unserer Schule wurden in den vergangenen Jahren einige Projekte in diesem Bereich verwirklicht:

Zuerst die *Bitterschokolade* im Jahre 2005, wo die 11.B und jüngere Schüler zusammen spielten. Noch in diesem Jahr tauchten *Schneewittchen und die sieben Zwerge* in einem Klassenzimmer auf. Die damalige 8. A - die mitwirkten - macht diesen Juni Abitur. Vielleicht erinnern sie sich noch an die alte Produktion. Nächstes Jahr kam die *Apfelschussszene* aus dem **Schiller** -Drama *Wilhelm Tell*, mit der 10.b, und noch ein kleines *Adventsspiel* im Raum 38. mit der Nationalitätenklasse 7.a.

2007 war Jubiläumsjahr der Geburt von *Heiligen Elisabeth*. Zu diesem Anlass erschienen einige Szenen aus ihrem Leben auf der Bühne in der Interpretation von den Abiturienten. Und noch ein außerordentliches kleines Abitur war in dem Schuljahr: Innerhalb des Projekts: *Theater im Klassenzimmer*, hat die Klasse 8. a die Prüfung erfolgreich abgelegt... Sie haben wieder eine *Schneewittchen*-Variante aufgeführt. Nicht nur die Titelheldin, sondern einige Zwerge und noch andere Mitspieler haben für ihre Leistung auch Fünf bekommen.

Wo eine Person etwas spielt und eine andere zuschaut, das ist das Theater. Das ist ein anderer Gedanke von **Peter Brook**. Was folgt daraus? Wenn jemand Theater „machen“ will, ist es nicht unbedingt nötig, eine große Bühne zu benutzen. In jedem Raum kann man Theater schaffen. Unsere Schule bietet dazu viele Möglichkeiten: Gemütliche Ecken, nette, kleine Räume, wo man Theaterproduktionen ausdichten kann. Warum nicht? Im Hintergrund sind die Stühle, dort sitzen die Zuschauer, im Vordergrund spielen die Schauspieler... die Schüler natürlich... Man muss ganz genau nachdenken, wie viele Leute man einlädt, weil ein Klassenzimmer eine begrenzte Größe hat. Aber das ist ein solches Treffen, wo sich auch der Zuschauer ausgewählt fühlt.

Und das Wichtigste! Diese Projekte liefen in deutscher Sprache. Die Mehrheit von ihnen war Teil des Lehrplans.

Und genau deshalb HABEN SIE EIN SEHRWICHTIGEM ZIEL GEDIENT: DIE FREMDSPRACHE BESSER ZU HABEN.

Dazu kamen noch weitere Aspekte, positive Wirkungen: sicheres Auftreten, sprecherziehung, wortschatzerweiterung abbauen der Aufregung, selbsterkenntnis, fähigkeit zur Gruppenarbeit, lust zum Theater zu gehen.

Na, ja kein Problem, wenn nicht jeder Punkt kann angemerkt werden. Wenn nur ein Ziel von den oben genannten erreicht wird, dann lohnt es sich schon, Theaterpädagogik in der Deutschstunde zu machen.

Katalin Kiss

Miért tanulunk német történelmet?

Egy ilyen cím hallatán bizonyára sokakban fogalmazódnak meg hosszú, bonyolult kérdések, melyekre csak egy „szakember” tudna válaszolni. De ne szaladjunk ennyire előre, először a diákok mondják el véleményüket, és csak azután egy „szakértő”.

Egy, már négy éve az iskolapadot koptató osztályban a közvélemény egész jó arányban - a diákok 90 % -a - négyes- ötös közötti osztályzatot adna a tárgynak, és persze a tárgy hőséges tanárának. A diákok tanácsai nektek:

- Igaz sokat kell tanulni, de megéri.
- Egy „némettörís” napon az embernek azért nem árt, ha meggondolja, hogy otthon marad-e vagy nem.
- Egy idegen nyelven tanult tárgy a lényeg kiemelésére tanít meg.
- Nem csak a német nyelvet, de a kultúrát is beszívja az ember.

Most pedig Fork Rózsa tanárnőnek teszem fel a sok diák fejében megfogalmazódó kérdéseket:

- Mióta tanít német nyelven történelmet?

- 1981 óta tanítok, először a Gyönki Általános és Zeneiskolában tanítottam 13 évig németet és magyarul történelmet, majd többször is hívtak a gimnáziumba. Egy kicsit félttem a nagyoktól, ettől a gimis korosztálytól, mert itt naprakészen mindig topon kell lenni, hogy jó legyen egy tanár. Ezenkívül fel kell, hogy vállalja magát, de nem kérhet többet annál, mint amit magától is elvár. Ez nehéz, de meggyőztek, és most itt vagyok, immár 1995 óta.

- Miért szereti a német történelmet?

- Azért, mert azt gondolom, hogy aki németül tanul egy tárgyat, akkora plusz többletet kap a szókincsében, melyet a gazdasági, a politikai és a művészeti életben is hasznosítani tud. A mai világban ez rendkívül fontos, a külföldi cégek is az ilyen embereket keresik.

- Mivel könnyebbíti a diákok tanulását?

- Vázlatokat kapnak, és minden órán, ha kell többször is elmagyarázom nekik az anyagot, de persze ez nem megy együttműködés nélkül.

- Milyen lehetőségeket nyújtanak az idegen nyelven tanult tárgyak a jövőre nézve?

- Elsősorban az érvényesülésnél, kommunikációnál szükséges, ahol ma már két, de legalább egy idegen nyelvet kell, hogy beszéljen az ember. Aztán megismerünk egy másik kultúrát, egy másik gondolkodásmódot, ami szintén elengedhetetlen a mai világban.

- Vállalják a diákok az idegen nyelvű érettségit, vagy menekülnek és választják inkább a magyart, még akkor is, ha négy évig csak németül tanulták a tárgyat?

- Megmondom őszintén eddigi pályafutásom alatt egyetlen egy emberke nem vállalta csak.

- Nehezebb egy németnyelvű érettségi, mint egy magyar és többet ér?

- Nem a kérdések nehezek, hanem az idegen nyelv, a gondolkodásmód.

Egyébként pontszámban ugyanannyit kapnak rá a gyerekek, a bizonyítvány ér többet, mert egy nyelvvizsga is járul hozzá. Ezenkívül német nyelvterületen egy német nyelvű bizonyítvány is többet ér.

- Manapság sokat hallani arról, hogy DSD. Mit is jelent ez a három betű?

- Ez egyszerű rövidítése a Deutsches Sprachdiplom-nak. Ez egy német nyelvvizsga, melyet nem csak az Európai Unió összes országában, hanem szerte a világban meg lehet szerezni. Azért jó, mert ezzel felvételi nélkül tanulhat a birtokosa bármely Németországi felsőoktatási intézményben, mivel - felsőfokú nyelvvizsga révén - a mai számolgotós rendszerben 50 pontot ér. Munkalehetőséget is adhat, ugyanis ezt a vizsgát a cégek is elismerik.

- Van a diákoknak lehetőségük külföldi továbbtanulásra vagy ösztöndíjak megszerzésére?

- Lehetőségek vannak, csak nem sokan tudják vállalni, általában az anyagi vonzat miatt, de rengeteg valamikori tanítványom él kint magyar diplomával német nyelvterületen, dolgozik az ottani cégeknél, és szerintem ez is szép eredmény.

- Mennyire szeretik ezt a tárgyat a diákok, vagy lehet egyáltalán kedvenc egy idegen nyelven tanult tárgy?

- Az tény, hogy nem az első a népszerűségi listán, de nagyon is megéri tanulni, és persze én sem sértődöm meg, ha nem az én tárgyam a kedvenc.

Kiss Balázs

Geschichte

Geschichte ist eins von den Schulfächern, die Kinder im Allgemeinen mögen. Geschichte kann interessant sein, aber man muss/soll sich dafür interessieren.

Dieses Fach hat den Vorteil, dass es lernbar ist. Der Nachteil ist, dass es viel Zeit braucht, denn Geschichte ist sehr lang.

Wir lernen in unserer Klasse Geschichte auf Deutsch. Das bedeutet für viele Kinder Schwierigkeiten. Man muss das sowohl ungarisch, als auch deutsch verstehen und lernen. Wir haben aber Glück, denn unsere Lehrerin tut alles um dieses Fach für uns verständlich zu machen.

Wir haben 3 Schüler/innen gefragt, was sie über die Geschichtestunden denken:

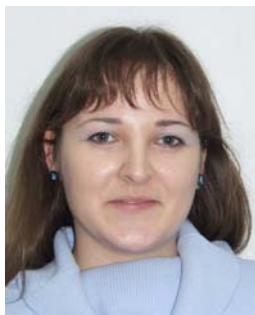
Anita Beidek: Ich meine, Geschichte deutsch zu lernen ist schwer, aber hat auch den Vorteil, dass wir unseren Wortschatz erweitern können.

Alexa Kerekes: Für mich ist Geschichte ein schweres Schulfach, kostet viel Zeit für mich, wenn ich lerne.

Bálint Kling: Meiner Meinung nach ist Geschichte schwer aber interessant, denn ich bin an Geschichte interessiert.

Noémi Nedves und Mercedesz Mikóly

Interjú Horváth Boglárka kollégiumi nevelővel

Miért éppen Gyöng? Hogy került ide ebbe a kis községbe?

Mindenképpen Tamásihoz közel szerettem volna állást találni. Az volt a célom, hogy kis faluban, városban helyezkedjek el. Gyöng úgy jött szóba, hogy egy pályázatot hirdettek, kollégiumi nevelőtanárt kerestek, erre jelentkeztem és elnyertem a pályázatot.

Hol végezte tanulmányait?

Pesten végeztem az ELTÉ-n, a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógia Főiskolát.

Mióta tudja, hogy gyerekekkel szeretne foglalkozni?

Mióta anyukám szintén pedagógusként dolgozik, látom, ahogy a gyerekekkel foglalkozik, játszik velük, és hogy a gyerekeknek milyen sok sikerélménye származik ezekből a játékos foglalkozásokból. Mindez játéknak tűnik, de mégis látszik, hogy tanulnak

Szívesen költözött be a kollégiumba?

Igen, már nagyon vártam, hogy bejussak közétek. Eddig kollégista voltam én is Pesten, ott kilencen voltunk egy lakóegységben. Azután most egy kicsit furcsa az egyedüllét, de ezt az életformát is meg lehet szokni.

Mit gondol a kollégistákról?

Huuh, ez egy jó kérdés. Én úgy látom, hogy egy jó kis csapat kovácsolódott össze a diákok között, igyekeznek segíteni egymásnak mindenféle magánéleti kérdésben vagy éppen a tanulás terén. Ha szórakozásról van szó, együtt töltik szabadidejüket. Nagyon örülök, hogy nincsenek klikkek, csoportosulások és, hogy jól érzik magukat a kollégiumban.

Ha már a szabadidőt említette, akkor Ön mivel tölti ezt?

Szeretem a kreatív dolgokat. A sportot is kedvelem, megvannak, amiket űzök, például korcsolyázni szoktam télvíz idején. Aztán

síelni nagyon szeretnék még megtanulni. Biciklizni szoktam nyáron, nagyon szeretek úszni és olvasni is.

Milyen könyvet olvas most?

Most éppen Csernus Imrétől a Nőt.

Mi a kedvenc étele és itala?

Ételek terén nem vagyok válogatós, leginkább a főzelékeket szeretem, italom az üdítők.

Mayer Eszter

Tizenkét pont

-avagy mit kívánnak a diákok-

1. A jó tanár öt perc késéssel érkezik órára. A tanárok a késést onnantól kezdve számolják, miután ők is bejöttek az órára!
2. Ha a tanár előbb hagyja el a termet, akkor engedje el a diákokat is!
3. A tanárok nem hordhatnak rövidebb szoknyát, mint a diákok. A térdig érő, magas sarkú csizma viselete tilos! Az „I like your boyfriend” feliratú pólót tessék otthon hagyni! A férfiak nyáron rövidnadrágot csak azt megelőző gyantahasználat után hordhatnak.
4. A tanár sminkje ne legyen hivalkodó és túl erős! (ha mi nem, akkor ők sem)
5. A tanárok nem rágózhatnak és telefonálhatnak az órán, csak ha a diákoknak is megengedik!
6. Ha a diákot hívja a természet, akkor engedjék ki! (Cserébe mi is kiengedjük Öket.)
7. A tanár a hangját mérsékelten használja az órán! (Hisz tőlünk is ezt várják el.)

8. A tanár egyest és beírást nem adjon, helyette az „ejnye-bejnye, legközelebb ne forduljon elő!” kifejezéseket használja.
9. A tanár a diákok felfogási képességeinek megfelelően haladjon az anyaggal! Órán egy oldalnál többet nem írthat velünk a füzetbe!
10. A tanár a diák adottságainak megfelelő mennyiségű és nehézségű házi feladatot adhat csak fel!
11. Tudjuk, hogy a tanároknak mindig igaza van, de értsék meg, hogy időnként nekünk is vannak jó ötleteink!

Végül:

12. A jó tanár egy hétig beteg. (Persze addig nem jön az iskola közelébe sem.)

Puskázni matekon

A puskázás matekon,

olyan, mint a pók a falon:

Ha nem veszi észre a tanár a lapját,
azzal felvidítja a diák napját.

De ha meglátja, hogy mi van a kicsiny lapon,
nem lesz boldog a szülő azon a napon.

Hisz a tanárban nincsen kegyelem, beírja az egyest uzsgyi,
s utána a javításba fog a gyerek belebolondulni.

Vagy elkezd kunyizni, hogy ne írja be az egyest,
hogy had írjon egy újat, s kapjon inkább kettést.

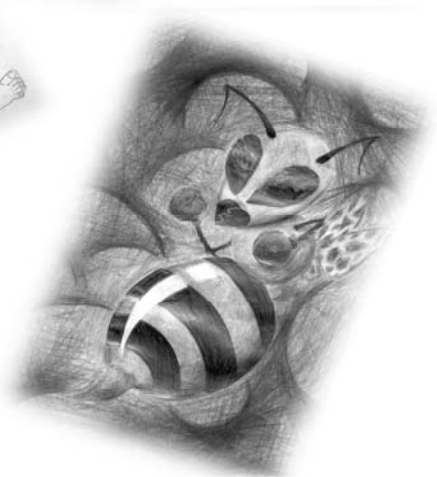
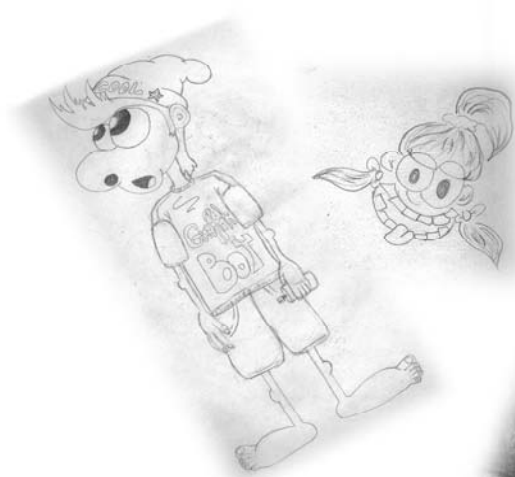
De nincsen többé párdon, megtörtént az eset
s a diák megkapta a naplóban virítót, csúnyácska egyest.

Kiss Balázs

Változatok tanárra

Karikaturistik Karikaturistik

Kecskerímek

A padláson egy pipás császkál, nyilván ez a csipás Pascal!
Ha még egy ilyen rakást látok, nem hagyom a lakást rátok!
Jobban megy a számadás a télen, Mint ez a támadás a szélen
Ne ússz ilyen bénán, Lajos! Így átkelni a Lénán bajos
Látogassunk át Gyálra, Kedvezmény van ágytálra!
Akárhány embert ölök rakásra,
Nem teszek szert egy öröklakásra!
A kövek a Níluson jönnek, uszályon.
Old meg hogy a szállítmány előbb kiszáljon!
Hegyezd a kis hallókádat,
Pucold ki a hüllőkádat!
Réztepsiben sül a málé,
nem kell hozzá ciánkálé.
Szaladt egy úr acélból,
hogy újat hozzon acélból.
A Lidl előtt Alid lelött.
Az ügyész halált kér a vádban
Bizonyíték: vér a kádban!

A szerkesztőség gyűjtése

Aranyköpések

Tanár: Milyen fenyőtípusokat ismertek? Lucfenyő, vörösfenyő...
Attila: Műfenyő!

Norbi: Tanárnő, ha valaki 4-est érdemelne a tudása alapján félévkor, de véletlenül lerontott 3-asra, akkor azért megadná a 4-est?

Tanár: Nem!

Erik:...és százezerért?

Tanár: Írjátok fel nagybetűvel, hogy **MÉRGEZŐ!**

Norbi: Tanárnő, ha kisbetűvel írom, akkor már nem mérgező?

Tanár: A formalin kicsapja a fehérjét!

Erik: Akkor már csak feketék maradnak.

Attila telefonozik az órán:

Tanárnő: Attila, nagy vagányan előveszed és nyomkodod!

Gadányi Mariann gyűjtése

Aranyköpések

Szandi: Mit csinálnak a tanári megbeszélésen? Biztos megbeszélnek, milyen WC-papír legyen.

Tanárnő: Ha itt állok, akkor a másik oldalon dumálnak. Ha ott állok, akkor itt dumálnak. Árujátok már el, hova álljak?

Bálint: Mondjuk, álljon ki a teraszra! :)

Diák: Szent-Györgyi Albert nő vagy férfi volt?

Tanár: Melyik csoportba tartozik a gránit?

Diák: sírkő

Ádám: Tanárnő! Most összebazaltotta a terítőt!

Bioszórán:

Diák: A vörös véresejteken, hogy látszik meg, ha be vannak rúgva? Mert amúgy is pirosak...

Mayer Eszter gyűjtése

Szórakozás: színház

Egy jól sikerült hétvége

A gyöngyi diákszínjátszókkal és dráma tagozatosokkal március 29-én kora reggel indultunk a Budapest Fringe fesztiválra. Az út jó hangulatban telt, bár a fellépések előtti izgatottságot érezni lehetett a levegőben.

Az előadásunkra délelőtt került sor a Marczibányi téri Szabadidőközpont kamaratermében. A közönség nagy érdeklődéssel fogadta színdarabunkat, melyet Moliere Kényeskedők című művéből alakítottunk át, úgy, hogy az megfeleljen a modern kor elvárásainak. A kényeskedők címet manapság úgy fordítanánk le, hogy a sznobok. Ők azok az emberek, akik felnéznek olyan csillogásokra, villogásokra, amiknek nincs tartalmuk, és azt felnagyítják. Ezzel a félórás átíráttal mókásan – de nem sértően – tarthattunk görbe tükröt kortársaink elé. Így nyertük el a közönség tetszését, az előadást követően ugyanis hatalmas tapsot kaptunk. A Budapest Fringe egy alternatív fesztivál, több helyszínen, sokrétű programmal várja a látogatókat minden évben. Sajnos ebből mi nem tapasztalhattunk túl sokat, mert már berregett a kisbusz motorja, jelezve, hogy indulnunk kell Pécsre.

Ott már várt minket az Országos Diákszínjátszó Találkozó, amely a Szivárvány Gyermekházban került megrendezésre. Itt több előadást tekinthettünk meg más iskolák színjátszó csoportjaitól. A darabok többsége komédia, vígjáték volt, amelybe a mi átíratunk is beletartozott. Másnap délelőtt kerültünk színpadra, majd a fellépés után a pestihez hasonló élményekre tettünk szert. „A csapat indításakor nem titkolt célunk volt, hogy a gyerekeket összefogjuk, jellemfejlesztő és a kreativitásukat „használó” elfoglaltságot adjunk nekik.” – meséli Veszprémi András tanár úr, a tagozat vezetője, egyben a darab rendezője, és szövegírója.

A verseny végeztével a zsűri másfél órás értekezés után kihirdette az eredményeket, illetve minden produkciót részletesen értékelt. A TLG - Színpad bronzminősítést kapott, ami nagy teljesítmény egy kezdő társulattól. A hely igazgatója kiegészítette a díjunkt, ezzel fitogtatva humorérzékét. Az ajándékunk ugyanis egy nagy csomag szotyvi volt...

Kálmán Kata

Fordított színházlátogatás

Novemberben a Tolnai Lajos Gimnázium német nemzetiségű és kéttannyelvűs diákjai, valamint a gyönki általános iskolások nagy örömmel fogadták Hans Sachs: A borjútojások című zenés, népies darabját, amit a gimi kultúrtermében tekinthettünk meg.

A farsangi komédia szereplői a lusta paraszt és civakodó felesége. A zsémbes nő elmegy a városba a piacra, és férjének óriási feladatot ad, méghozzá azt, hogy ebédet kell készítenie és az állatot ellátni, mire hazaér. A férfi úgy dönt, hogy még kicsit visszafekszik aludni. Kis idő elteltével a káposzta égett illatára ébred fel és látja, hiányzik a hús, amit a macska kilopott. Eszébe jut az is, hogy

elfelejtette a borjút kiengedni mezőre legelni. Aztán kimegy az udvarra és a bocit a kútban élettelenül találja meg. Nagyon megrémül, nem tudja elképzelni, hogy a kedves felesége mit fog szólni hozzá. A kínos helyzet megmentésére az az ötlete támadt, hogy a kotlós helyére ül és maga kelti ki a tojásokat. A hitvese

nem találja sehol lusta férjét, nagy nehezen rájön, hogy a tyúkólban üldögél. Amikor meglátja, megijed, hogy az ura megbolondult, és papot hív hozzá. Aki a komédia további részleteire kíváncsi, az megnézheti Szekszárdon a Deutsch Bühne-ben.

Köszönet a Gyönki Német Kisebbségi Önkormányzatnak, akik finanszírozták az előadást és lehetővé tették, hogy a község lakói számára is nyilvános legyen.

Frischkorn Mariann, Mayer Eszter

Interview mit Ildikó Frank, mit der Intendantin der Deutschen Bühne in Szekszárd

Am 6. November 2009 hat die Deutsche Bühne Szekszárd ein Gastspiel im Tolnai Lajos Gymnasium gehabt. Das Volksstück „Kälberbrüt“ konnte, Dank der Deutschen Minderheiten-selbstverwaltung, in Gyöng aufgeführt werden.

Nach der Aufführung habe ich die Leiterin des Theaters, Ildikó Frank nach dem Theaterleben und nach ihren Plänen gefragt.

Wie wird bei Ihnen ein Theaterstück ausgewählt?

Es hängt auch davon ab, wer im Publikum sitzt. Für Kinder und Schüler ist ein witziges, lustiges Stück besser zu genießen, als ein Drama. Ein weiteres Ziel ist die Kinder und Jugendliche mit den Klassikern der deutschen Literatur bekannt zu machen.

Wieso spielen Sie nicht nur im Theater, sondern auch in Schulen?

Es ist wegen den Leuten, die wegen ihrer Krankheit, oder finanziellen Lage nicht fähig sind ins Theater nach Szekszárd zu kommen. Zu diesen Stücken – die im Theater nicht oft gespielt werden - brauchen wir so wenig Bühnenbild, dass die Dekoration sogar in einen Kleinbus reinpasst.

Wie lange muss ein Theaterstück geprobt werden?

Für die kürzeren, lustigen Stücke nehmen wir 3 Wochen, aber es kam schon vor, dass wir bloß 2 Wochen hatten. Da mussten wir sehr hart arbeiten.

Welche Stücke bevorzugen Sie in der Zukunft? Die Humorvollen, oder die Ernsteren?

Wir spielen oft Lustspiele, aber achten auch darauf, dass in unserem Repertoire wenigstens ein Drama dabei ist. Dieses Jahr proben wir die „Maria Stuart.“

Ist es für Sie als Intendantin ein Vorteil, dass Sie auch Schauspielerin sind?

Natürlich! Da ich auch die Bühnenarbeit kenne, durchschaue ich das technische System und kann den Schauspielern gute Ratschläge geben. Wenn ich Fehler entdecke, kann ich mit dem Regisseur konsultieren, und wir besprechen, wie das Stück noch spannender gestaltet werden könnte.

Wie wählen Sie Ihre Gastsschauspieler aus?

Ich kenne viele Leute sowohl im Inland, als auch im Ausland, zB. in Österreich. Durch die Kontakte weiss ich mit wem man gut zusammen arbeiten kann. Es gibt Künstler, die oft zu uns eingeladen werden.

Was meinen Sie: wann haben Sie grösseren Beifall, wenn Sie ungarisch, oder wenn Sie deutsch spielen?

Im Jahr 2005 wollten wir ein bekanntes deutsches Theaterstück in Ungarisch auf die Bühne bringen. Zu unserer Überraschung war es gar nicht so einfach. Ein weiteres Problem ist, dass die meisten Schauspieler bei uns Deutsche sind. Also meinerseits finde ich die Dolmetschergeräte viel besser. Durch sie versuchen wir ein ganz neues Publikum für uns zu gewinnen. Auch die Schauspieler werden so mer motiviert.

Welche Zukunftspläne schmieden Sie? Kommen wieder klassische Stücke?

Ja, wir spielen noch den „König Lear“. In unserem Reprtoier kommt dann die „Maria Stuart“. Dann spielen wir eine Bearbeitung des „Don Quijote“.

Sie leisten auch gute Jugendarbeit. Auch Schüler unseres Gymnasiums haben schon am „Valeria Koch“ Workshop teilgenommen.

Ja, ich finde es sehr wichtig die Jugendliche in die Theaterarbeit miteinzubeziehen. Eine andere Form der Zusammenarbeit ist, dass wir ab und zu junge Laientheatergruppen zu uns einladen und Platz für einen deutschen Filmklub bieten.

Schönen Dank für das Interview. Ich wünsche Ihnen und Ihren Künstlern weitere Erfolge!

Karmen Dömötör

Interjú a Szekszárdi Német Színház (Deutsche Bühne) igazgatójával, Frank Ildikóval

November 6.-án ellátogattak Gyönkre a Deutsche Bühne színészei, és egy komikus történettel („A borjútójas”) kedveskedtek a Tolnai Lajos Gimnázium német tagozatos tanulóinak. A német nyelven bemutatott népi színjátékot a gyönki Német Kisebbségi Önkormányzat szponzorálta.

Az előadás után Frank Ildikót, a színház igazgatóját kérdeztem az előadásról, a kulisszatitkokról és a terveikről.

Hogyan választanak ki egy darabot?

A darabválasztás attól függ, hogy a publikum milyen arányokban oszlik meg. Tehát ha gyerekek, tanulók vannak többségben, ők természetesen egy komikus, vicces jellegű színdarabot jobban élveznek, mint egy komolyabb hangvételőt. De nem ez az egyetlen szempont, hiszen olyan történeteket választunk, amelyeket iskolákban nem tanulnak a diákok, tehát a nézők szórakoztatása mellett megismertetjük őket a német irodalom egy számukra ismeretlen meséjével.

Hogyan iskolákban is játszanak, nemcsak Szekszárdon a színházban?

Az olyan emberek kedvéért, akik nem tudnak távolsági, illetve anyagi okok miatt a színházunkba eljönni. Ezek az előadások, amiket egyébként a színházban nem is minden esetben játszunk, jóval kevesebb díszletet és helyet igényelnek, mint a kevésbé egyszerű színpadi művek. Tehát, az „utazó darabok” kellégeit kényelmesen el tudjuk helyezni egy mikrobuszban hosszabb turné esetén.

Meddig tart egy ilyen darabra felkészülni?

A rövidebb, humoros mesékre kb. három hét alatt készülünk fel, de nem egyszer volt rá példa, hogy csak két hét állt rendelkezésünkre. Olyankor igen fárasztó, hosszú próbáknak nézhettünk elébe.

A továbbiakban mely darabokat részesíti majd előnyben: a humorosabb, vagy a komolyabb darabokat?

Az előadásainak nagy részben komikus színdarabokból állnak, de minden évadban legalább egy komoly művet adunk elő. Ebben az évben például a Stuart Maria-t fogjuk előadni.

Segít önnek a színház vezetésében, hogy ön színész?

Természetesen, hiszen a színpadi munkában is jártas vagyok, ezáltal belelátok a technikai rendszerbe, és így könnyen segíthetek, tanácsokkal láthatom el a színészeket. Amennyiben hibát látok, konzultálok a rendezővel, megbeszéljük, hogy hogyan lehet izgalmas, érdekes az adott színdarab és együtt kihozzuk belőle a maximumot.

Mi alapján választ vendégszínészt?

Sok embert ismerek Magyarországon és külföldön is, például Ausztriában. Jó kapcsolataim vannak, ezért tudom, hogy kikkel lehet együtt dolgozni, kikre lehet számítani. Vannak olyan színészek, akikkel rendszeresen együtt dolgozunk.

Ön hogyan érzi, mikor van nagyobb sikerük: mikor magyarul játszanak, vagy ha tolmácgépet használnak?

Igazság szerint 2005-ben kísérletet tettünk egy kísérletet, ugyanis egy számunkra ismert német nyelvű darabot magyarul akartunk előadni. Ami igen nagy meglepetés volt számunkra, hogy nem volt könnyű megtanulni, előadni ezt a magyar művet. Továbbá az is hátráltatott minket, hogy a színészek többsége német anyanyelvű, ezért én minden tekintetben a tolmácgépet részesítem előnyben. Hiszen ezzel a géppel egy új közönségréteget próbálunk becsalogatni a színházba, és a színészeket is motiváljuk.

Milyen terveik vannak a jövőben? Játszanak klasszikus darabokat is?

Igen, ebben az évadban még játsszuk a „Lear király”-t, jövőre tervezzük a „Stuart Mária” c Schiller darabot. De vígjáték is szerepel a műsorunkban, a „Don Quijote” feldolgozás.

A fiatalokkal való együttműködésre is törekednek, a mi gimnáziumunkból is többen részt vettek már az évente megrendezett „Valéria Koch workshop”-on.

Igen, fontosnak tartom a fiatalok bevonását a színházi munkába. Részben az említett módon, ill. többször helyet adunk amatőr színjátszó csoportoknak, vagy éppen a német filmklubnak.

Köszönöm szépen az interjút, és további sikereket kívánok a gyönki gimnazisták nevében is!

Dömötör Kármén

Közélet, média

Agresszív fiatalok

A tévéből, újságokból egyre sűrűbben tudunk meg szomorú híreket: minden napra jut öngyilkosság, emberölés, baleset. Sajnos az iskolák is gyakran helyszínei ezen borzalmaknak.

A híreket követve egyre gyakrabban szembesül az ember a halállal. A példák azt mutatják, hogy az oktatási intézmények sem feltétlenül jelentenek biztonságot, hiszen tanár-diák, diák-diák közötti konfliktusnak is lehetnek végzetes következményei. E tetteknek a valódi okára talán soha nem derül fény.

Belgiumban, a napokban egy húsz éves belga férfi bement egy bölcsődébe, ahol egy dadát és két kisgyermeket megölt. Nem tudni, miért szurkálta meg az ott lévő összes többi gyereket is. Miért kell ártatlanokat bántalmazni, megölni? Tavaly decemberben, Egyiptomban pedig egy tanár úgy hasba rúgta egyik tanítványát, hogy annak eltört négy bordája. A pedagógus azzal indokolta az esetet, hogy a tanuló nem készítette el matek háziját. A diák behalt súlyos sérüléseibe. Mért kell megverni a tanulót, mert nem írta meg a feladatot? Elintézhette volna egy elégtelennel. A tanítót elítélték, vállalja cselekedetéért a felelősséget. Talán újra be kéne vezetni a halálbüntetést, aki megöli embertársát, az fizessen érte saját életével. Akkor talán komolyabban vennék egyesek az öldöklést.

Manapság azonban a fiatalok, a diákok már nem csak áldozatok, néha ők maguk lépnek fel agresszívan. 2008 tavaszán például két kaposvári gimnazista agyonverte, majd az eszméletlen állapotban lévő, de még élő osztálytársát bedobta a tóba. A fiú megfulladt. Az elkövetők előre kitervelték a gyilkosságot, mert szerintük volt barátjuk állandóan „a nyakukon lógott”, nem hagyta őket békén. Ezért a szörnyű tettükért fejenként tizennégy év börtönbüntetést kaptak. Egy emberi élet „csak” 14 évet ér meg? – kérdezem én. Amíg börtönben ücsörögnek addig is van lehetőségük tanulni, amikor szabadulnak, folytatják életüket, ahol abba hagyták, míg egykori barátjuk előtt már semmilyen lehetőség nincs. Szerintem fel sem fogták, mit tesznek. Úgy gondolhatták, ha megölik, majd újra feléled, mint a lövöldözős, öldöklős játékokban,

ahol elveszti a figura az összes életét, automatikusan újból kap hármát, és megy a játék tovább. De ez a valós világban nem így történt. Lehet, megbánták tettüket, de már késő, a fiú nem él többé, s nem lehet feltámasztani.

Amerikában már évek óta nagy problémát jelent az iskolai bántalmazás, többször előfordult, hogy egy diák bement a sulijába, elővette a pisztolyt, lövöldözni kezdett.

Ehhez hasonló történetet vetett papírra Jodi Picoult Tizenkilenc perc című regényében. Itt az író leírja azt is, hogy mely események vezettek a szörnyű tragédiához, milyen gonoszságokra képesek a fiatalok diáktársukkal

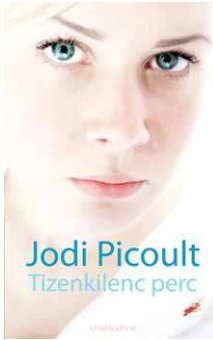
szemben, hogyan bántják egymást szóban és tettben. Mindez a végén ahhoz vezet, hogy az áldozatból is elkövető válik, s végül egy fiatal tizenéves srác, előre kiterelve, brutálisan legyilkolja osztálytársait és tanárait.

Sajnos az iskolai erőszak már nálunk sem ritka jelenség.

A diákok agresszívak, a saját tanáraikkal szemben is bármire képesek például lökdösik, rugdossák, fojtogatják, fenyegetik őket. Párszor már előfordult, hogy a tanuló rokonai bementek az iskolába, reklamáltak az osztályzat miatt, majd jól megverték a tanárt.

Pszichológusok azt állítják, hogy a televízióban vetített filmek, reklámok, s a számítógépes játékok rossz hatással vannak a diákokra. Már kisebbeknek szóló műsorok, rajzfilmek tele vannak agresszív jelenetekkel, s a fiatalok ilyen mintákon cseperednek fel. Talán ha megtanulnák a felnőttektől, hogy a problémák elintézésének van más békés, módja is, akkor ők is jobb felnőttekké válnának.

Mayer Eszter

Jodi Picoult: Tizenkilenc perc

Jodi Picoult az Egyesült Államok egyik legünnepeltebb bestseller-szerzője. Mostanáig 15 írása jelent meg, ezek közül 3 magyar fordításban is. Legújabb regényében az író nő tárgyilagosan írja le egy szörnyű mézszárlás eseményeit.

2007. március 6-án hét óra ötvenkor megkezdődött az iskola éppúgy, mint máskor. De ez a nap különbözött a többitől, mert Peter Houghton nem a tankönyveit, füzetét vitte a táskájában a sterlingi iskolába, hanem fegyvereket. Az eltelt idők folyamán a középiskolában két csoport alakult a "menők" és a "lúzerok", akik elkülönülve élnek egymástól. A „menők” megállás nélkül bántalmazzák a „veszteseket”.

A fiú tizenkilenc perc alatt lelőtt egy tanárt, kilenc tanulót, és sok másikat megsebesített. A nyomozás nagy erővel folyik, a tárgyalásra is készülődnek. Kiderül, hogy a bírónő lánya, Josie is ott volt a vérengzés helyszínén, de emlékezetkiesése van. Hogyan jutott a fegyverekhez a tizenhét éves diák? Mivel tudná indokolni rettenetes tettét? Aki kíváncsi a történet részleteire, feltétlen olvassa el!

Mayer Eszter

Kiss Balázs: Napfényes délután

Csillog a Napfény a holt Dunán,
megtöri a fényt az ocsmány!
Úgy táncol a két szikra,
mint két ökör, mint két ikra.
Néha szemembe villan egyik, másik fénye,
s úgy fénylik, félek megvakít-e?
Félek nem lesz többet ilyen délutánom,
pedig úgy szeretem, úgy imádom!
Eljött az Ősz, s véget ért a Nyár
pedig szerettem, de kár!

Mi az igazi menő?

A következőkben a fiatalokat leginkább érdeklő stílusirányzatokat mutatjuk be:

Az emo

Az emo mint stílusirányzat, szélesebb körökben még csak 3-4 éve ismert, ám valójában már több éve létezik, s lassan meghódítja az egész zenei ipart.

Európai elterjedését a Tokio Hotelnek tulajdonítják, annak ellenére, hogy a TH-s fiúk egyáltalán nem tartoznak ebbe a körbe. Bár hozzájuk hasonlóan több zenekart is tévesen sorolnak az emos csapatok közé, még így is többszáz ilyen banda létezik világszerte. Számos ország felmutathat néhány igen sikeres emo bandát. A japánok például két részbe sorolják zenészeiket. Az egyik, a J-rock, ennek pillanatnyilag a legmenőbb bandája az An Cafe. A második csoport a Visual Kei, képviselőik például a Girugamesh és a The Gazette, akik inkább a színpadi show-ra és nem a zenére alapozzák sikerüket. A finneknél pedig a Sturm und Drang-es fiúk, készülnek behálózni zenéjükkel a fiatalokat. De azért a magyarok, sincsenek lemaradva, bár az Anti Fitness Club-bos srácok, egyelőre még csak a hazai ranglistát ostromolják.

Az emo-sok (pontosabban az emok) védjegyévé váltak a vastagon kihúzott szemek, a fekete cuccok, az ugyanilyen színű

körömök, a sötét haj és a komor bús hangulat. Habár ezt a stílust nem lehet csak a kinézetre alapozni, néhány ember mégis ennek köszönheti ismertségét. Ott van például Alex Evans, aki annak ellenére, hogy csak egy átlagos fiú, vadóc külsejének hála lassan ismertebb, mint egy színész. Tény, hogy az emo fiúcsapatokról megjelenésük alapján nehéz megmondani, hogy valójában melyik nemhez is tartoznak,

de a rajongókat ez egyáltalán nem zavarja. Sokaknak megtetszett az emok öltözködése, így megjelentek a „pózerék”. Ők nem látják a stílus lényegét, csak az öltözködésüket utánozzák le. Szerintem nem érdemes foglalkozni velük, mert csak addig viselik emo „ruhadarabjukat”, míg más nem lesz a divat.

Sokan úgy gondolják, hogy az emo mind depressziós, örökké búslakodó emberek. Szerintük az a napi programjuk, hogy felkelnek, belenéznek a tükörbe, és elsírják magukat. Persze, ez nem így van. Ők is ugyanúgy tudnak örülni, ugyanúgy vannak boldog pillanataik, mint a normális embertársaiknak, csak - a nevük is erről árulkodik - érzékenyebbek az átlagnál. Ezért az olyan (rossz) dolgokon, amin mások észrevétlenül átsiklanak, az emo képesek napokon keresztül gondolkodni. Az emókon gyakran látunk három „x”-et. Pl.: xXx név xXx. Sokan nem tudják mit jelent és úgy használják. Habár ezzel semmi baj, ugyanis ezt jelenti: 1x: semmi cigi, 2x: semmi alkohol, 3x: semmi drog.

Az emo-sok kapnak hideget-, meleget, de inkább hideget, szokatlan és a többi embertől eltérő életvitelük, életszemléletük, érzékenységük és kinézetük miatt. Ám ezekben a tinikben mégis az a jó, hogy ennyi rossz után is kitartanak társaik mellett, s nem hagyják, hogy bárki is megpróbálja megváltoztatni őket.

Grósz Dominika

Pár érv az emo mellett:

- Az emo összetartanak.
- Nem érdekli őket, hogy mit gondolnak róluk mások.
- Jó a zenéjük.
- Ki tudják fejezni az érzéseiket.
- Kreatívak.

Emós viccek

Hogy vonzzák a katonasághoz az emokat? - Gyertek fiúk, itt meg lehet halni.

Mi a különbség az emós és a transzvesztita közt? - Az utóbbi legalább vállalja, hogy az, ami.!

Két emós beszélget: - Kérsz egy Tokio Hoteles nyalókát? - No Thanx!

Hogy kínozhatsz meg egy emós? - Megmondod neki, hogy ma nagyon boldognak látszik.

Hány emós kell egy villanykörte kicseréléséhez? - Egy sem, mert az emósok sírnak a sötétben.

Miről ismered fel az emóst? - Egyik szeme sír, a másik meg haj...

A Tecktonik

A kamaszok legújabb táncőrülete az úgynevezett Tecktonik. Tulajdonképp mi is ez? A franciák keresztelték így el, s ez inkább egy táncstílus, akárcsak a Jumpstyle. Ismert még tck, vertigo és Milky Way neveken is. Ez egy Dance alapú tánc, megosztva hip-hop és techno stíluselemekkel. Eredetileg Párizsból származik, a 2000-es évek elején alakult a francia főváros Metropolis nevű klubjában. Mint minden új tánc, nagyon gyorsan terjedt el világszerte, és leginkább közösségi és videómegosztó oldalakon keresztül vált ismertté. Bár már több mint 8 éves, igazából csak most került a figyelem középpontjába. Először 2007. szeptember 15-én lett nyilvánosan ismert Párizsban, a Techno Paradén.

A tecktonik azonban az emohoz hasonlóan öltözködési és életstílussá is kezd válni. A Tecktonik táncosok és közönségük testhez álló dzsekiket és karcú-fitt farmert viselnek. Ők szintén hajlanak arra, hogy futurisztikus hajvágásaik legyenek és néha egyik szemük körül egyedi sminkeket hordanak, mint például egy csillagot. A Tecktonik stílus kölcsönvesz a cyberpunkból, s a neonszínes ingeket összekapcsolják a london Nu Rave divatstílussal. Sokan az emok-hoz hasonlítják őket öltözködésük miatt, de az sok mindenben eltér. Az élethez való viszonyuk is más, ők az élet vidámabbik oldalát választják.

A műfaj jeles képviselője TreaxY táncos-koreográfus, akit még Madonna is felkeresett. A legnagyobb Tecktonik táncosok: Spoke, Jey-Jey, VAVAN, MickTaZz, Treaxy, Lecktra és Lili Azian. Hozzákapcsolódo táncstílusok: a Hardstyle, a Jumpstyle, a Techno és az Electro. Jó tudni: a híres David Guetta is Tecktonik-os előadó.

Gadányi Mariann, Mikófy Mercédesz

Sztárok közt a gyönki tollforgatók

Mi, a TLG-és diákújságírók idén is úgy gondoltuk, hogy nem rendezhetik meg nélkülünk a XV. Diák- és Ifjúsági Sajtó - Fesztivált. Így egy késő tavaszi napon, korán reggel 7 óra körül két kísérőtanárunkkal felpattantunk a buszra, és csak robogtunk egészen Budapestig, még a jósolt dugó sem állhatott utunkba. A kisbuszt a Tolnai Népújság biztosította nekünk, aminek segítségével el tudtunk menni a DUE-ra, a Millenáris Parkba, a BKV- sztrájk ellenére is! A lehetőségnek nagyon örültünk, köszönjük még egyszer a Tolnai Népújságnak!

Mikor felértünk a Millenárisra, kiugrottunk a buszból és a bejáratig meg sem álltunk. Egy kisebb technikai akadály leküzdése után már bent is voltunk és csak áldottuk a jó sorsunkat, hogy nem maradtunk otthon. Először Kecskés István, a DUE elnöke, Dr. Láng Zsolt polgármester, Eötvös Pál a MÚOSZ elnöke és Beke Dániel az European Youth Press-től köszöntött bennünket. Lola énekelt nekünk, aki fél órás koncertje után mindenkivel szívesen beszélgetett, majd fellépett Kovács András Péter, humorista is. Ezután következett a várva várt eredményhirdetés. Az országos versenyen több száz diákújság és rádió szerkesztősége pályázott, mi sajnos nem értünk el helyezést, de nem adjuk fel a reményt, majd jövőre!

Ezután a szervezők átadták a terepet a diákoknak, hogy zavarba ejtő kérdésekkel bombázzák a sztárokat. A mieink is ezt tették, és kifaggyattak minden útjukba kerülő csillagot. Egész nap színvonalas programokon, közönségtalálkozásokon vettünk részt, amelyeken mai ismert személyiségekkel – többek között - Katus Attilával testépítővel, Vámos Miklós íróval, Szujó Zoltánnal, a

VIVA TV-től Kisóval és Zolával, a Magyar MTV-től Franciskával és Gáborral - találkoztunk.

A belépő ára hideg ebédet is tartalmazott, amivel éhségünket sikeresen megszüntettük. Ebéd után sziesztaként az It's Rite! Break Battle táncosai produkcióját, és a Nikson zenekar koncertjét is megtekinthettük. Találkoztunk Szántó Dáviddal az MTV sport hír bemondójával, Lantos Gáborral, Kovács András Péterrel, akik a Magyar Rádiónál tevékenykednek és Pietsch Tiborral, aki a Nemzeti Sport újságánál dolgozik. Faggattuk őket munkájukról, autogramot kértünk, és közös fényképek is készültek velük. Délután tombolasorsolásra is sor került, amin én egy Loreál ajándécsomagot nyertem. Délután 5 óra körül megérkezett az itteni megjelent sztárok közül a kedvencem Till Attila, aki a TV2-nél végzi munkáját. Őt is kérdeztük munkájáról, tőle is kaptunk aláírást, sőt közös fotót is készíthettünk vele. A nap zárása a Barátok közt közönségtalálkozó volt.

A Fesztivál remek volt, és elhatároztuk, hogy jövőre is felkelünk korán, csak, hogy ott legyünk.

Mayer Eszter

Zola, a Viva sztárja

Zoláról, aki a Viva Tv egyik legnépszerűbb műsorvezetője, és aki pár hónapja feltűnt a zenei életben is, a beszélgetések során kiderült, hogy ugyanolyan közvetlen és „örült”, mint a színpadon. Így igazán szórakoztató volt beszélgetni vele. Elárulta, hogy már nyolc éves kora óta zenél és tíz évesen már zenekarban játszott. Állítása szerint ő egy szélsőséges karakter, aki könnyen el tudja adni magát. Szerinte a népszerűség egy negatív része, hogy az emberek a képernyő alapján ítélik meg. Úgy gondolja, hogy kamerába beszélni a világ legrosszabb dolga: „Egy élettelen lyukba beszélsz!” Nagyon jól érzi magát a műsorokban, de egy forgatást mindig nehéz elkezdeni. Nincs olyan műsora, amit a kedvencének nevezne, mert mindegyiket nagyon kedveli valamiért, de ha ki kellene egyet emelnie, akkor a Megállót választaná. Kedvenc időtöltése a munkája, amit nagyon szeret csinálni. Emellett szeret kirándulni és egyedül lenni. Mi további sok sikert kívánunk neki mind a zenei, mind a műsorvezetői pályafutásához.

Gadányi Mariann

Tilla pár év múlva ciki lesz

Napjaink egyik legnépszerűbb műsorvezetője vagy. Hogyan jutottál el ideig?

Eredetileg egy képzőművészeti diplomám van, és az egyik barátom vitt be egyik nap az MTV-be. Ott a kisebb lépcsőfokokat megmászva lettem egyre nagyobb „főnök” egy-egy műsorban.

Az utolsó nagyobb dobásod az Okosabb vagy, mint egy ötödikes volt. Miért lett vége ennek a műsornak?

Igazából minden műsor addig szép és jó, míg nagy a nézettség, hát ez nem így alakult ennél a műsornál, itt egyre csökkent. Aztán több hét halogatás után végül úgy döntöttek, hogy vége lesz.

Most is olyan ruhák vannak rajtad, amit sztájliszt adott rád?

Nem, hát azért az itteni „sztárok” nem olyanok, mint Amerikában, hogy hívom a sztájlisztet, ha elmegyek a közéletbe, nehogy csúnyának lássanak meg. Nálunk ez még nem így működik.

Van családod? Mit szólnak hozzá, hogy apa sztár?

Igen van két kisfiam, akik hét és tíz

évesek. Hogy mit szólnak hozzá? Hát most igazából az van, hogy apa van a tv-ben, jaj de jó, aztán amikor majd elkezdenek serdülni, akkor majd biztos nagyon ciki leszek, utána meg majd meglátjuk.

Mi a hobbyd?

Huh, hát biciklizek, és kondiba járok. A súlyozást általában fogyókúrára szoktam használni, de igazából nem nagyon szeretek sportolni max, a gyerekekkel. Gyűjtök mindenféle vackot (pl.: videó, film, CD) és nemcsak gyűjtöm, de hallgatom és nézem is őket. De ezenkívül bicajozok, a feleségemmel ebédelek, szeretek laptopozni és inni a haverokkal.

Milyen nyelven beszélsz?

A fő nyelvem az nem más, mint az angol. Tanultam franciául, de elfelejtettem, rossz az emlékezőképességem. Volt, hogy a saját születésnapomat is elfelejtettem, és az a legrosszabb helyzet, amikor másokét is. Más dolgokban viszont nem vagyok szétszórt.

Hogyan jött a filmezés az életedbe?

Nem az egyik napról a másikra, hanem már régóta bennem motoszkált az ötlet, csak soha nem tudtam megcsinálni. Tavaly úgy éreztem, eljött el az idő, és elkészült.

Készülsz mostanában valami nagyobb dobásra?

Igazából nem tudok ilyesmiről, de ki tudja, mi jön közbe, hisz bármikor felkérhetnek valamire.

Köszönöm az interjút.

Kjss Balázs

Műsort vezet, sportol, spanyolt tanul a vivás Kisó

Szia Kisó! Fel szeretnék neked tenni néhány kérdést. Nehéz dolgom lesz, hiszen az elmúlt egy órában szinte minden elhangzott már. Hogyan sikerült a képernyőre kerülnöd?

Konkrétan nem foglalkoztam a televíziózás gondolatával, de szerettem szerepelni. Gyerekkoromban nagyon kedveltem a karaoke műsorokat és érdekelt a média világa, úgyhogy újságíróként dolgoztam. Aztán jött a Vivánál egy lehetőség, 2003-ban volt egy műsorvezetőválogatás, és bekerültem, azóta ott tevékeny-kedem.”

Hozott valamilyen változást a TV-s szereplés az életedben?

Rengeteg embert ismertem meg, és engem is sokan megismernek. Vannak olyan személyek, akik abszolút nem voltak korábban szimpatikusak, és ahogy megismertem őket megváltozott a véleményem, még hozzá nem is

kicsit. Ám ugyanez igaz fordítva is.

Ért már valamilyen kellemetlen meglepetés a munkád miatt?

Természetesen kaptam már negatív megjegyzést, de ez tényleg csak egyszer-kétszer fordult elő. Vannak olyanok, akik kibeszélik az embert a háta mögött, de ha összetalálkoznak vele, akkor nem merik a szemébe mondani, nincs bennük bátorság. Ennek ellenére általában pozitív élményeim vannak.

A műsorvezetés mellett mennyi időd van a pihenésre?

Elég sok szabadidőm van, és nagyon sokféleképpen telik. Nagyon szeretek TV-t, DVD-t nézni. A nagyobb, pörgősebb bulikat nem is igazán szeretem. Jobban kedvelem a baráti társaságot, ahol beszélgetünk, kártyázunk, társasozunk és elütjük az időt. Emellett nagyon szeretek táncolni, edzeni. Már tizenegy éve műkorcsolyázok, úgyhogy nálam ez az első számú sport, de futni is szoktam. A nyelvtanulásba is belevágtam, jelenleg spanyolul tanulok.

Köszönöm szépen az interjút és további sok sikeres szereplést kívánok!

Én is köszönöm, neked is sok sikert!

Horváth Patrick

Interjú Kovács András Péterrel

Mikor kezdte el a humorral foglalkozni?

2004 tavaszán kezdtem el a pályafutásomat.

Honnan jött az ötlet?

Olvastam egy felhívást és megtetszett.

Ki a példaképe?

Hofi Géza.

Van kedvenc magyar vagy külföldi színészed?

Igen van Wody Elen és Gáspár János.

Volt olyan előadásod, ami nagyon emlékezetes volt?

Persze. Az egyik előadásomra például egy lakodalmas menet rontott be és a mennyasszony barátnője egy tiszta fehérmeműt (bugyit) adott nekem ajándékba.

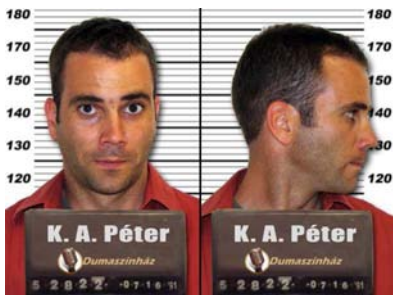
Volt-e már valamilyen rossz élményed valamely produkcióid alatt?

Sajnos ilyenben is volt részem, amikor egy hajón kellett szerepelnem, ami nagyon fárasztó volt.

Szeretsz sportolni?

Igen szeretek, idén részt is vettem a pekingi olimpián, igaz tudósítóként.

Frischkorn Mariann

K.AP. @ Dumaszinház

Interjú: Szántó Dáviddal

Hogyan és mikor kerültél be a médiába?

Az egyik barátom ajánlott be, a Magyar Televízióhoz egy éppen megüresedő állásra. Valószínűleg az úszós múltam miatt gyorsan felvettek.

Milyen eseményeket közvetítettél eddig?

Szó szerint mindent! A legkisebb úszóversenytől az Európa-bajnokságon át egészen a nyári és a téli olimpiáig.

Milyen érzés élőben közvetíteni és hogyan készülsz fel egy-egy ilyen megmérettetésre?

Nagyon jó és egyben nagy megpróbáltatás is. Egy-egy verseny előtt több oldalt át kell nyálazni, hogy az ember ki tudja tölteni az időt, hisz nem mondhatja azt egyfolytában, hogy „most úszik arra, most erre”. Rengeteg információt kell közölni a nézőkkel.

Hogyan zajlik egy olimpia?

Hát nagyon nincs szabad időnk, csak akkor, ha egy pár nappal előbb megyünk és később jövünk. Az egész nagyon pörgős és mire vége az egyik eseménynek az ember már szaladhat is a másikra. De mindezek mellett nagyon emlékezetes élmény is.

Mennyi esélyt látsz a 2012-es magyar olimpiára?

Huh, erre csak annyit tudok mondani, hogy NEM, legalábbis a mi életünkben NEM. Magyarország nem tudja felvenni a versenyt a környező országokkal.

Köszönöm az interjút! Igazi élmény volt!

Mayer Eszter

Gyurta Dani, a sikeres úszó

A Millenárison megrendezett 15. Due fesztiválon számtalan hírességgel lehetett találkozni és interjút készíteni. Talán nem meglepő, hogy az egyik legnagyobb érdeklődést kiváltó riportalany - főként a lányok körében - Gyurta Dániel, athéni és pekingi olimpiai ezüstérmes úszónk iránt volt.

A magyar úszósport ifjú titánja elmesélte, hogy igazából nem is ő maga tette le a voksát a sportága mellett. Amikor négyéves volt, a szülei írátták be egy úszótanfolyamra. Nyolcévesen már belekezdett a kemény versenysportba, amely azóta is kitölti az életét.

(Fotó: <http://www.im-net.hu>)

Számos megmérettetése közül talán a 2007-es debreceni Európa-bajnokságra emlékszik vissza a legszívesebben. Ha valaki esetleg nem emlékezne rá, 200 méteres mellúszásban elképesztő hajrával nyerte meg az Európa-bajnoki címet. Általában a verseny első felében én vagyok a sereghajtó és csak a hajrában tudom behozni, majd leúszni a többieket – mondta a sportoló.

A 2004-es athéni olimpia a doppingbotrányoktól volt hangos, ezért nem lehetett megkerülni a kérdést: mi a véleménye minderről: - A siker egy nagyszerű érzés, és abban a tudatban győzni, hogy az a saját, kemény munkával elért eredménye, csak még édesebb az első hely – válaszolta az úszóbajnok.

Egyébként minden sportág érdekli, a tévében sokféle közvetítést néz, de az életben csak az úszást gyakorolja. Nincs is igazán másra ideje, hiszen ebben az évben ballagott, és éppen elég

teendője van. Egyelőre még nem biztos benne, hogy tovább szeretne tanulni. Úgy érzi, a tanárai és az iskolatársai nem kivételeznek vele, de természetesen egy-egy sikeres verseny után odamennek és gratulálnak neki.

Egyébként is úgy tölti a szabadidejét, mint minden más vele egykorú fiatal: moziba megy, könyvet olvas, vagy a haverjaival lóg. A szülei és a barátja minden hazai versenyre elkísérik, de a külföldiekre sajnos, nem mennek vele. Erre csak annyit mondott, hogy „nem kell ott lenniük, én tudom, hogy szurkolnak”.

Jólesik neki, ha az utcán sétálva idegen emberek odamennek hozzá és valamilyen nagy úszóhoz hasonlítják. Bár tudja, hogy még nem ér fel példaképéhez, Darnyi Tamáshoz, de reméli, hogy egyszer majd méltó lehet hozzá. És persze azt is örömmel mondta, hogy ez alatt a hosszú idő alatt, amióta versenyzik, még egyszer sem sérült meg. Remélem, hogy ez így marad, és az álmai is beteljesülnek. Sok sikert kívánok neki mindehhez!

Grósz Dominika

Névjegy

Született: 1989. május 4. Budapest

A Jövő SC versenyzője, edzői: Széles Sándor,
Kovácshegyi Ferenc, Virth Balázs

Magassága/Testsúly: 175 cm/62 kg

Eredményei:

- 2004 Athén, nyári olimpiai játékok: Ezüstérem 200 méteres mellúszásban
- 2005 végén, egy zágrábi tornán egyéni csúcsot javított.
- 2006 decemberében a Helsinkiben rendezett rövidpályás Európa-bajnokságon aranyérmes lett 200 méteres mellúszásban, majd a következő évben a debreceni rövidpályás Európa-bajnokságon sikerült megvédenie címét.
- 2008 Peking, nyári olimpiai játékok: 5. helyezés a 200 méteres mellúszás fináléjában, (a selejtezőkből a döntőbe olimpiai és Európa-csúccsal, 2 perc 0.8 másodperces idővel jutott be).

Kollégiumi vers-, mese-, és novellairó pályázat 2008-2009

Pásku Margit tanárnőnek, a zsűri elnökének szavai, részlet a 2008. 12.11-i díjkiosztóból

„Köszönjük a szép, érdekes és értékes, szívet-lelket felmelegítő, kedves meséket, mesés történeteket, s a szív rejtelmeit feltáró mély érzéseket- gondolatokat felmutató verseket: szerelemről, hazáról, életről, halálról, időről, transzcendenciáról....! De olvassátok el ti is a pályázatokra beérkezett műveket ... talán először itt, az Ein- Stein oldalain...

... Gratulálunk minden pályázónak! Köszönjük, hogy alkotásaikkal vállalták a nyilvánosságot, s így minket is gazdagítottak műalkotásaikkal. Azokat pedig, akik nem merték elővenni az íróasztaluk legrejtettebb fiókjából a félig vagy teljesen megírt művet (ezt többen elmeséltétek titkon nekünk), kérjük, tegyék meg legközelebb! Mert, hogy egy híres „asztalfiókos” szavaival zárjam az eredményhirdetést: „szerelem, költészet, ifjúság nemtője tár az örök honomba...” /Madách Imre/ – a költészet ama nemes küzdelem egyike, mely kitolhatja az emberi létezés határait a halhatatlanságig is...

Kiss Balázs: A Halál...

A Halál nem azt jelenti, hogy elbuktál,
hanem azt, hogy több időt nem kaptál.
A Halál nem azt jelenti, hogy vége,
hanem azt, hogy nem lehetsz többé életünk éke.
A Halál nem azt jelenti, hogy nincs tovább,
hanem azt, hogy nem élhetsz a Földön tovább.
S a Halál nem azt jelenti, hogy rossz voltál,
hanem azt, hogy a Földön már túl sok jóért dolgoztál.
Így hát eredj az Égbe az odavalókkal!
Vidd fel Hozzá, te csodás, nagy, fehérszárnyú Angyal!

Kiss Balázs: Nem a ruha teszi az embert...

Volt idő, mikor egész Paks és Cseresznyés - pusztát egyetlen ember, Csida báró uralta. Ez a Csida egy igen magas és vékony ember volt. Buggyos nadrágot, vászon inget és zsíros karimájú, nagy parasztkalapot viselt, mely igen eltért rangjától. Ki kívülről szemlélte, parasztnak gondolhatta volna, de ki ismerte tudta, hogy egy igen jelentős vagyonú, e területen nagy politikai befolyással bíró ember volt.

Történt egyszer, hogy ez a Csida már nagyon féltette otthon tartani az évtizedek alatt felgyülemlett vagyonát és úgy gondolta felviszi a vidéki nemesnek igen keveset látható Budapestre, s ott egy neves bankba majd biztonságosan elhelyezi. Mikor felért, ugyanabban a ruhában, mint amiben otthon szokott lenni, nagyot csodálkozott az utoljára még kisgyermek korában látott, azóta igen nagy fejlesztéseken átment, a reform- és konzervatív politikusok által irányított városon, s természetesen a város lakói is rajta. A hatalmas csodálkozás után, úgy döntött újra felfedezi Budapestet. Bejárta az összes új és régi nevezetességet, átsétált az új városi jelképen, a nemrégiben épült Lánchídon, és a Pesti oldalra érve úgy gondolta, bemegy a város egyik legelegánsabb és legújabb kávéházába, a New York-ba.

Belépve az ajtón, azonnal megakadt a szeme a szebbnél - szebb faragott bútorokon és kristály csillárokon, melyek azonnal ámulatba ejtették. De a káprázatból hamar fel kellett ébrednie, hisz már jött is a New York kávéház ajtónállója és a vendégek körében minél kisebb zűrzavart okozva, kitessékelte az otthon mindenki által csak Csida báró úrnak hívtott, a kávéház idilli légkörébe ruházata miatt nem illő vendéget. Csida ámulva nézte az őt oly durván

kitessékkelő behemót embert, de szólni nem tudott. Valószínűleg elakadt a szava ettől a modortalanságtól, de arcán már látszott, hogy valami újabb furfangon jár az esze. A külsőre bamba tekintetű nemes, az ilyen általa csak flótásoknak szólított embereket, ily atrocitások után rendszerint igen nagyon meg szokta tréfálni. Fogta magát, ismét a nyakába vette a várost és közben egyre csak járt az esze. Az óriás város egyik forgalmas utcáján járva egyszerre csak megtapadt a szeme egy céhtáblán: „A nemesi férfiuik legújabb divatja”. Látva a kirakatban a flancos választékot, kapta magát és bement. Az üzlet szintén elegáns eladója is kissé meglepődött a divatosnak cseppet sem mondható újdonsült vásárlón. Szavaival Csida szinte felrázta a száját már csak illedelemből sem tató eladót. Amaz, mintha vezényszót hallott volna, kipattant a pult mögül és máris teljesítette a vendég minden kérését. A báró úr kért egy gyönyörű újszabású frakkot, egy pár lakkcipőt és egy méreten felüli cilindert. Mindezeket még az üzletben magára húzta, de úgy, hogy azt a ruhát, amiben otthonról eljött, magán tartotta. Hogy mi volt mindezzel a célja, azt már azonnal meg is tudhatjuk, hisz újból visszaérkezett a New York kávéházhoz. Egyszerre újból belépett a kávéházba és az ajtónálló felé fordult, aki azonnal beljebb tessékelte a most már úrnak látszó Csidát, egy igen kellemes környezetben álló, kis, magányos asztalkához. A báró úr helyet foglalt, a vezetője egy pillanat türelmet kért tőle, s már küldte is a pincért. A Báró úr egy igen érdekes rendelést adott le a fiatal pincérnek, kért egy véka kávé. A kért italt, mivel fő úr volt természetesen leszállították neki, de mindenki, aki csak hallotta, csodálkozott rajta. A kávé megkapván, fogta a mellette lévő széken heverő cilindert, az asztalra rakta és felfordította. Nagy zajt csapva, hogy mindenki órá figyeljen, a cylinderbe borította a véka kávé és ezeket a szavakat mondta:

- Igyál csak, cylinder, hisz nem én vagyok az úr, hanem te! – s ezen szavak közben a nemesi öltözéket is gyorsan lekapkodta magáról, és azokat is a cylinderbe gyűrve, csak ismételte előbbi, hangzatos szavait. Mikor meglátták a pincérek, hogy ki is valójában ez a nemes úr, azonnal rájöttek az öreg Csida tanításából, hogy nem a ruha teszi az embert! Hanem bizony a pénz, századokkal ezelőtt és napjainkban is.

Kollégiumi vers-, mese – és novellaíró pályázat, megosztott I. díj:

Horváth Emma: Sah és én

Szereplők: Sah- Quilenba Gongga – Magyar László fia

Nixau: én

Magyar László

Kajaja: Nixau édesapja, orvos

Ina: Sah édesanyja

Ez a történet két afrikai kisfiúról szól. Egyikük a híres Magyar László fia: Sah- Quilenba Gongga, apja által adott nevén: Arthur Amerigo Magyar. A másik én vagyok: Nixau. Mi ketten elválaszthatatlan barátok voltunk. Nagyon sok kalandból másztunk ki együtt.

Egy nap Sah és én éppen a titkos helyünkre tartottunk, amikor (Az esőerdőben, egy fán volt egy elrejtett házikónk. Onnan szoktunk leskelődni, hogy mi történik a mi kis falunkban. Volt titkos jelszavunk is. Így szólt: „Burgutargafargakargas!”), szóval amikor megsebesült újszülött jaguárt találtunk. Anyja ott feküdt mellette eszméletlen. Azonnal futottunk vissza a falunkba szólni a többieknek.

Legelőször is édesapámnak.

- Édesapám, játszani mentünk, ám útközben egy jaguárcsemetére leltünk, félholt anyjával!

- Azonnal oda kell mennünk! Sah te szólj a szüleidnek, siessetek utánunk – mondta.

Odaértünk. Apukám megfogta, felvette szegény kis újszülöttet, beletette egy rongyba. Közben a többiek is odaértek.

- A nőstényjaguárt azonnal haza kell vinnünk. – szólt László bácsi.

Egy hosszú ponyvára fektették, és azon vitték el az orvosi sátorba. Mi kívül vártuk mi fog történni. Nemsokára Ina jött ki szomorú arccal:

- Sajnos nem lehetett megmenteni, belehalt a szülésbe szegény.

Erre én nagyon sírva fakadtam. Próbáltak vigasztalni, de nem tudtam abbahagyni a sírást. Erre Sah odament apuhoz, és valamit a

fülébe sűgott. Engem nem őrdekelt, csak sőrtam egyre továb, amikor a legjobb barátom a csecsemő jaguárral tért vissza: - Tessék, a tied, viseld gondját! Kajaja azt mondta, hogy valószínűleg a hím jaguár sem él már. Abbahagytam a zokogást, ölelme vettem a picit, és gondolkodni kezdtem. Majd hirtelen felkiáltottam:

- Quilena legyen a neve!

Mindenki nagyon örült, hogy ilyen szép nevet választottam. A barátom és én elvittük a titkos faházunkba, ott megetettük, megittattuk, majd lefektettük, had pihenjen. Míg aludt, elmentünk az esőerdő belsejébe mangót szedni. A dzsungel magas, vastag, tagolt lombkoronaszintje egybefűggő árnyékot vetett a talajra. Voltak olyan növények is, amelyek a félhomályban is megélnek. Mások magasabbra törekednek, és a fákon kapaszkodnak fel a fény felé. Egyesekből súlyos betegségek ellen készítenek orvosságot, míg mások mérgezőek. Láttunk olyan állatokat és növényeket is, amelyek összes táplálékukat egy másik élőlény testéből szerzik. Megtalálhatók itt a fántermők is, melyek virágukat, majd termésüket hosszú száron lógatják le a lomb alá. Miután szedtünk jó sok mangót, visszamentünk Quilenbához. Megetettük még egyszer, s hogy ne legyen annyira magányos, vele ettünk mi is. Utána egészen estig játszottunk, majd visszatértünk a faluba. Találkoztunk László bácsival, aki egy hosszú bőrszálát tartott a kezében:

- Ez egy nyakörv, a jaguárodnak készítettem – mondta kedvesen.

- Nagyon szépen köszönjük! - Válaszoltuk nagy örömmel mindketten.

- Ideje aludni! Szólt apukám.

- De hol aludjon Quilenba? – kérdeztem. – Aludhat mellettem?

- Csak most az egyszer. Tudod mit, holnap készítünk neki egy kis házat.

Ennek nagyon örültem. Gyorsan ágyba is feküdtem, hogy másnap korán tudjak felkelni. Másnap reggel siettem apámuram sátrához.

- Már vártalak, azt hittem fel sem fogsz kelni. Segít nekünk Sah is – szólt.

- Miközben te aludtál, mi beszereztük a kellékeket. – mondta a barátom.

- Akkor el is kezdhetjük!

Fából készítettük, négyzet alakúra. Volt neki kis ajtaja, sőt még ablaka is. Mikor készen lettünk, hoztam Quilembát. Nagyon örült neki. Rögtön belemászott, mi csak néztük, ahogy körbe-körbe ugrál új házában. Aztán a jaguárkölyök szépen, lassan elaludt.

- Hagyjuk pihenni! Addig is, itt az ideje, hogy elültessünk pár fát az esőerdőben - intett Laci bácsi – Hiszen tudjátok, a trópusi esőerdők tönkretétele nem csak különféle állatfajok ezreit pusztítja el, hanem a Föld klímáját is megváltoztatja, és ez katasztrófát jelent az egész emberiség számára. Évente hektárnyi fát vágnak ki, ezért kell legalább nekünk újakat ültetni a helyükre. El is indultunk. Gyorsan nekiláttunk, nagyon sok fafélét sikerült elültetni. Mikor elfáradtunk elindultunk hazafelé. Sah és én másik úton mentünk, mint László bácsiék.

- Bárcsak nekem is lehetne egy kis facsemetém! Gondját viselném, felnevelném. – szólt jó barátom.

Miközben mentünk hirtelen beleléptem valamilyen mocsárba. Egyre jobban magába húzott.

- Segítség, segítség, Sah segíts! – kiáltoztam kétségbeesve.

- Ne aggódj, máris hívok valakit!

- Kérlek ne, arra már nincs időnk!

Sietve hozott hát egy hosszú, vastag faágat. Már csak a felső testem volt kint. Próbáltam belekapaszkodni az ágba, de csúszott a kezem. Aztán még egyszer belecsimpaszkodtam, csúszott és csúszott a kezem, Sah pedig húzott egyre erősebben. Nagyon ügyesen csinálta, hiszen sikerült kimentenie.

- Köszönöm, köszönöm!- alig győztem hálálkodni.

- Te is ezt tetted volna – mondta szerényen az életmentő barát.

Útközben elgondolkoztam, hogy valamivel meg kellene ajándékozni a barátomat. Mikor bajban voltam, mindig megmentett, nagyon sok mindent tett már értem. Hazaértünk és mindent elmeséltünk a szüleinknek. Remélem tanulatok és nem mentek többet egyedül sehova! – büntettek meg minket.

- Megértettük – szoltunk engedelmesen mindketten.

Még játszottunk kicsit Quilenbával, aztán elmentünk aludni. Ágyamban Sah ajándékan töprengtem. Egyszer csak eszembe jutottak szavai:

- „Bárcsak nekem is lehetne egy kis facsemetém!”

Nagyszerű ötlet! – gondoltam magamban – De... de valami még kellene mellé. Egy karkötő. Ez az! Egy bőr karkötő! Barátságunk jelképére – ezzel a gondolattal el is aludtam.

Másnap hajnalban, mikor még mindenki aludt, megfontam a karkötőt. Aztán bementem édesapám sátrába, éppen most kelt fel.

- Mi a baj, Nix? –kérdezte.

- Édesapám, Sah annyi mindent tett már értem, szeretném megajándékozni. Arra jutottam, hogy egy facsetetét adnék ki.

- Jó ötlet, maradt még pár darab, választhatsz egyet.

- Köszönöm szépen!

Egy gyönyörű olajpálmát választottam. Mikor Sah felkelt örvendezve futottam felé.

-Ezt neked hoztam azért a sok jó cselekedetért – szóltam.

Sah megnézte a karkötőt, felhúzta a kezére.

- Nagyon köszönöm, Nix.

- Várj, még van valami! – hátam mögül előkaptam a facsetetét.

Sah el volt ragadtatva.

- Szóhoz sem jutok. – szólt sírva – Köszönöm, te vagy a legjobb barát. Sok könnyhullatás után elindultunk Quilenbával játszani.

Ezután nagyon sok év telt el, mi is felnőttünk, Quilenba is. Ő annyira, hogy már a házikójába sem fért bele. El is határoztam, hogy készítek neki egy nagyobbat. De már későre járt, így elmentünk aludni. Még vártam, míg mindenki elcsöndesedik. Tehát az éj közepén elkészítettem a jaguárom újdonsült házikóját. Mikor végeztem, pihenni tértem.

Reggel rohantam Sahhoz, mert szerettem volna megmutatni Quilenba új házát.

Mikor beléptem a sátorba, az ágyban nem volt senki, csak egy levél volt rajta.

Kinyitottam és elkezdtem olvasni.

„Drága Nixau, édesapám tovább akar utazni a világba, és engem is magával visz. Mire ezt a levelet olvasod, mi már rég a hajón ülünk. Hajnalban indultunk. Azért írtam levelet, mert az akartam, hogy tudd, nagyon szeretlek. Fáj, hogy ennyi év után el kell válnunk. Kérlek, vigyázz Quilenbára és az én facsetetemre.

Remélem, még életünk során találkozunk.

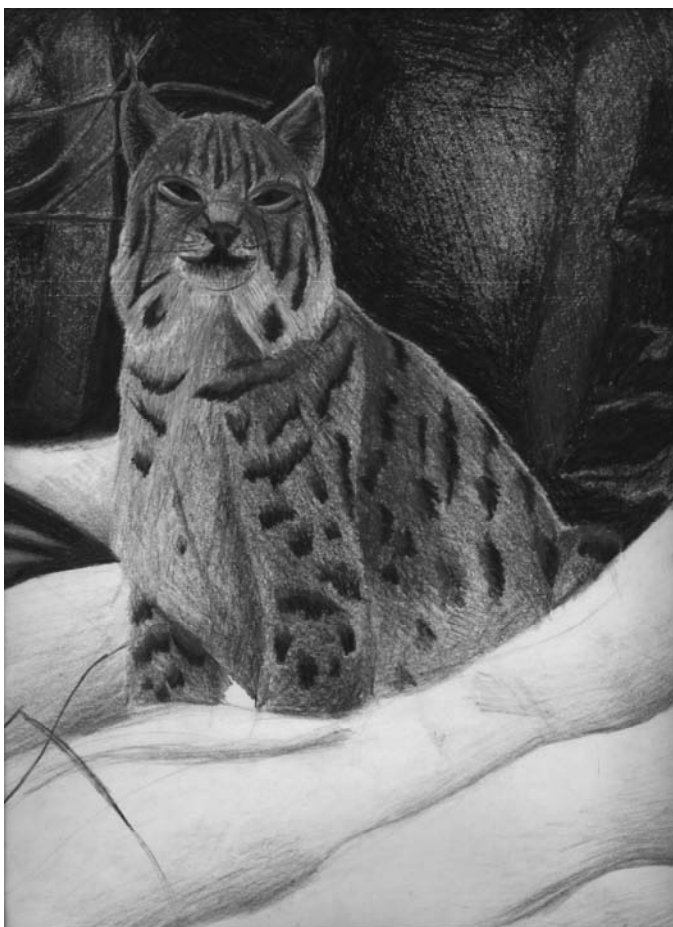
Üdvözlettel és sok szeretettel:
Sah-Quilenba Gongga

Ui.: A borítékban találsz még valamit, nyisd ki gyorsan!”

Remegő kézzel kinyitottam a parányi csomagot. Az a karkötő volt benne, amit még én ajándékoztam neki. Ám volt rajta egy teljesen új, szív alakú fa medál.

Három szó állt rajta:

ÖRÖKRE LEGJOBB BARÁTOK!!!

Vicces hír

A 11. a „tetőlakója”

Tegnap az osztályunkban a fiúk felköltöztették a hetedikesek kabalamaciját a tetőnkre. Erről persze nem ők tehettek, mert a mellettünk lévő osztályból a medve átsurrant az erkélyünkre, és ott megépítette saját kis kuckóját. A fiúk nagyon megijedtek, nehogy baja essen a kis kedvencünknek, ezért egy székre állva nyújtózkodtak, hogy megmentseék legkedvesebb barátjukat. Ezzel a Micimackó megmenekült, és új barátokat szerzett.

Aranyköpések

Tanár: Ki az a Horváth Márk?

Az osztály: - Nincs itt, már szeptember óta!

Tanár: - Jó, akkor kap egy egyest!

Pálfi Szilárd: - Tehát kettő! Ó, majdnem a másik kezemmel mutattam, mert az csak 1,75.

Tanár: - Balázskám te leszel a nemes, Petikém te pedig a paraszt!

Péter: - Hát köszönöm, tanárnő!

Tanár: - Kérsz egy kiksi-kocsit?

Tanár: - Mit kapott Antigoné?

Panka: - Halálra büntették!

Tanár: - Buddha ugye megalapította a buddhizmust,

Szabi, Jézus mit alapított meg?

Szabolcs: - A jézusizmust!

Panka: - A gyémánt színtelen, szagtalan anyag.

Tanár: Na, akkor jöhetnek az eposzi kellékek.

Dávid: - Van akkor ugye az az in dedias rex!

Albert: - Te vagy az Attila?

Tanár: - De nincs is az osztályban Attila!

Magyar dolgozatból: Shakespeare vígjátékai: Moliere, Tűzkereszt vagy amit akartok

Gyűjtötte: Kiss Balázs

Kecskerímek

Olyanok a kecskerímek
Mint mikor a kecske rí: mek

Látogassunk át Gyálra, Kedvezmény van ágytálra!

Repült volna Vazul a Golánra: rábeszéltem gazul a Volánra.

Gyere ide fiam Pável,
Világítsunk zseblámpával.

Sinek között kutya vonít,
Vigyázz kislány, jön a vonít.

Jobban megy a számadás a télen, mint ez a támadás a szélen.

Ott szemben a teátrummal
megittam egy teát rummal.
De mire a tea kész lett
Eltörött a teakészlet.

Bajszát kissé leperzselé
A felforralt eperzselé.

A gyárkémény meszelt ormán
Élt egy hétig reszelt tormán.

Nem átalott a profán
Hetyegni az aprófán.

A tegnapi kanbulin
összedőlt a trambulín.

Nyakamon a kolléga
bebámul a blogomba,
monjam neked, kolléga,
ne bámulj a blogomba.

Ha még egy ilyen rakást látok, nem hagyom a lakást rátok!

A szerkesztőség gyűjtése

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	3
Falfirkák.....	4
Bevezető.....	5
Krónika – Az elmúlt év legfontosabb eseményei	6
„AUGEN AUF“ – Fotoprojekt im TLG.....	6
Fotóprojekt a gyönki gimnáziumban	8
Darmstadt - Gyönek 20 éve	10
Arattak a mieink.....	12
Aranyköpések	12
Tell Vilmos nyomdokain	13
Egy plébános sipkáit csodálták meg a diákok.....	16
Aranyköpések	17
Diákélet, szerelem	18
„Diktatur-Kuchen”	18
„Wuki-Torte”	18
„Freiheits-Kampfer Menü”	18
Personen in dem Honigreich.....	19
Személyiségek a Mézbirodalomban.....	19
Szemfüles.....	20
Megcsalás Tiniszemmel.....	22
Đoki – Repülök.....	23
Tanáraink tollából, tanárinterjúk	24
Eindrücke	24
Ingo Göbel: Egy vendégtanár benyomásai.....	25
Amikor Hófehérke ötöst kapott.....	27
Als Schneewittchen eine Fünf bekam	28
Miért tanulunk német történelmet?	30
Interjú Horváth Boglárka kollégiumi nevelővel.....	33
Tizenkét pont - avagy mit kívánnak a diákok	34
Puskázni matekon	35
Változatok tanárra	36

Karikatúrák.....	37
Kecskerímek.....	38
Aranyköpések.....	38
Aranyköpések.....	39
Szórakozás: színház.....	40
Egy jól sikerült hétvége.....	40
Fordított színházlátogatás.....	41
Interview mit Ildikó Frank, mit der Intendantin der DBU.....	42
Interjú a Frank Ildikóval, a DBU igazgatójával.....	44
Közélet, média.....	46
Agresszív fiatalok.....	46
Jodi Picoult: Tizenkilenc perc.....	48
Kiss Balázs: Napfényes délután.....	48
Mi az igazi menő?.....	49
Az emo.....	49
A Tecktonik.....	51
Sztárok közt a gyönki tollforgatók.....	52
Zola, a Viva sztárja.....	53
Tilla pár év múlva ciki lesz.....	54
Műsort vezet, sportol, spanyolt tanul a vivás Kisó.....	55
Interjú Kovács András Péterrel.....	56
Interjú Szántó Dáviddal.....	56
Gyurta Dani, a sikeres úszó.....	57
Vers-, mese-, és novellaíró pályázat 2008-2009.....	59
Pásku Margit tanárnőnek, a zsűri elnökének szavai.....	59
Kiss Balázs: A Halál.....	59
Megosztott I. díj: Kiss Balázs: Nem a ruha teszi az embert.....	60
Megosztott I. díj: Horváth Emma: Sah és én.....	62
Vicces hír - A 10. a „tetőlakója”.....	67
Arany köpések.....	67
Kecskerímek.....	68

